

วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา

Suan Sunandha Academic Journal of Education

ปีที่ 5 (ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ.2564)

บทความวิจัย

การศึกษาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องงานและพลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์

ชญานุช พรหมดวง และ เขวณาก สร้อยสิงห์

การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ร่วมกับแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์

กิตติธัช บุญนาแก้ว, ณัฐศักดิ์ โลมาศ, นวียา รุ่งเจริญ, ฐิติภัทร พลเดช, วงศกร รอดประยูร และ สุทธิพร แก่นทอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สายทิพย์ ยะฟู

การแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง

วิชุดา กรุยเปริยง และ สุนา เขียนนิล

ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

จิตราวดี วงกานนท์ และ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์

การพัฒนาศาสนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยใช้บัตรคำ

สยามรัฐ จิตแจ้ง และ อาบีเกล มีลาด เอสเซียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์

สิปางวัฒน์ ทุบเกษม และ สุรมิตร ศรีเสนพิลา

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักการนับเบื้องต้นโดยใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม

กฤษ พรตด้วง และ ช่อเอื้อง อุทิศสาร

วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และตีพิมพ์บทความวิจัย บทความวิชาการที่มีคุณภาพด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิดทฤษฎีการจัดการความรู้ การวัดและประเมินผลทางการศึกษาและประเด็นอื่นที่เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา
2. เพื่อประชาสัมพันธ์และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความคิดเห็นทางด้านวิจัยและวิชาการระหว่างนักวิจัย นักวิชาการ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และผู้ที่สนใจ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชุตินาฏบุญ ศรีวิบูลย์	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรียะ ยอดนิม	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา
รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา จันทราสา	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์	คณบดีคณะครุศาสตร์

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.ธีราภรณ์ พลายเล็ก	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
------------------------------	-----------------------------------

เลขานุการกองบรรณาธิการ

นางสาวมณีเนตร รวมภักดี	นักวิชาการศึกษาฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
------------------------	--

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธน์ เนืองเฉลิม	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
อาจารย์ ดร.จินตนา สุขสำราญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
อาจารย์ ดร.สิทธิพร เอี่ยมแสน	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุราษฎร์ พรหมจันทร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
	พระนครเหนือ (เกษียณ)
ดร.เขมวดี พงศานนท์	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (เกษียณ)
รองศาสตราจารย์ ดร.สจิวรรณ ทรรพสุ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาจารย์ ดร.ศิลปชัย พูลคล้าย	

กองการจัดการ

นางศรารัตน์ เพิ่มญาติ
นายพีรพล เชื้อมแก้ว

กำหนดการเผยแพร่

วารสารวิชาการครุศาสตร์ สวสนันท์นา มีกำหนดการออกปีละ 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม

เจ้าของวารสาร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวสนันท์นา

สำนักงาน

สำนักงานคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวสนันท์นา เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก แขวงวรชัยยบาล
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 0-2160-1061-2, โทรสาร 0-21601057

พิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด วินท์ลักษณ์ 88/373 หมู่ที่ 9 ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
โทรศัพท์ 081-810-1419

ออกแบบปกโดย

นางสาวลักษณลักษณ์ สำแดง

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และตีพิมพ์บทความวิจัย บทความวิชาการที่มีคุณภาพด้านการศึกษากี่ยวข้องกับหลักการแนวคิดทฤษฎีการจัดการความรู้ การวัดและประเมินทางด้านการศึกษาและประเด็นอื่นที่น่าสนใจต่อการพัฒนาการศึกษา และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความคิดเห็นทางด้านการวิจัยและวิชาการระหว่างนักวิจัย นักวิชาการ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และผู้ที่สนใจ

วารสารฉบับนี้มีบทความนำเสนอ ทั้งหมด 8 เรื่อง เป็นบทความที่นำเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน การพัฒนาวิชาชีพครู และการพัฒนาผู้บริหารทางการศึกษา ซึ่งบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะได้รับการประเมินคุณภาพจากกองบรรณาธิการ และพิจารณากลับกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการ สำหรับนิสิต นักศึกษา นักวิจัย นักวิชาการและผู้สนใจทั่วไป ในการนำองค์ความรู้จากการวิจัยไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงาน รวมทั้งยังใช้เป็นแหล่งค้นคว้าอ้างอิงต่อไป

อาจารย์ ดร.ธีราภรณ์ พลายเล็ก
บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความ	หน้า
การศึกษาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานและพลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ ชัยยวนุช พรหมดวง และ เซาวนาถ สร้อยสิงห์	1
การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ กิตติธัช บุญนาคแก้ว, ณัฐศักดิ์ โลมาศ, นวียา รุ่งเจริญ, ฐริภัทร พลเดช, วงศกร รอดประยูร และ สุทธิพร แทนทอง	12
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สายทิพย์ ยะฟู	24
การแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง วิชุดา กรุยเปริยง และ สุนนา เขียนนิล	32
ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จิตราวดี วังกานนท์ และ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์	42
การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยใช้บัตรคำ สยามรัฐ จิตแจ้ง และ อาปีเกล มีลาด เอสเซียน	57

สารบัญ

บทความ	หน้า
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ สิปางวิวัฒน์ ทุมเกษม และ สุรมित्र ศรีเสนพิลา	66
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักการนับเบื้องต้นโดยใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม กฤษฎา พรตด้วง และ ช่อเอื้อง อุทิศะสาร	75

การศึกษาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานและพลังงาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์
The Study of Scientific Computational Skills and Learning Achievement by
Using a Set of Learning Activities on Work and Energy for Grade 8 Students
at Mathayom Wat Makutkasat School

ชญญานุช พรหมดวง¹ และ เชาวนถ สร้อยสิงห์²
Chanyanuch Phromdoun¹ and Chowanath Soising²

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงานตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานและพลังงาน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ จำนวน 30 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติทดสอบ t (t-test) การหาประสิทธิภาพ (E1/E2) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน เท่ากับ 94.93/80.15 ซึ่งสูงกว่า 80/80 2) นักเรียนมีทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง งานและพลังงาน หลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานและพลังงาน หลังเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน เฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X}$ = 4.50 , S.D.= 0.55) ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์, ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹ นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: aomboomkit56002@gmail.com

² ครูพี่เลี้ยง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ E-mail: biwtysosing@gmail.com

¹ Faculty of Education, General Science, Suan Sunandha Rajabhat University, E-mail: aomboomkit56002@gmail.com

² Mentor teacher, Science Department, Debsirin Nontaburi School, E-mail: biwtysosing@gmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were 1)) to test the efficiency of a set of learning activities on the topic of work and energy to be effective following the criteria of 80/80, to compare the grade 8th students' the scientific computational skills before and after using a set of learning activities on the topic of work and energy, 3) to compare the grade 8th students' learning achievement before and after using a set of learning activities on the topic of work and energy, and 4) to study the students' satisfaction toward a set of learning activities. The target group for this research was 30 students in grade 8 at Mathayom Wat Makutkasat School, selected by using a purposive selection. The research tools consisted of a set of learning activities on work and energy topic, the lesson plans, the learning achievement test, scientific computational skill test, and questionnaires. The data were analyzed by the applications of mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), paired-sample t-test, and efficiency (E1 / E2). The results showed that 1) The learning achievement of students was at 94.93 / 80.15 for efficiency rate higher than standard criteria of 80/80. 2) The students had significantly higher scientific computational skills after learning through a set of learning activities at the significant of .05. 3) The students had significantly higher learning achievement after learning through a set of learning activities at the significant of .05. 4) The students were satisfied toward using a set of learning activities on the topic of work and energy with the overall average ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.55), which were at a high level.

Keywords: scientific computational skills, a set of activities, learning achievement

บทนำ

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา เพราะวิทยาศาสตร์มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนามนุษย์ทั้งในด้านความเจริญทางวัตถุ และทางด้านจิตใจทำให้มนุษย์ได้มีการพัฒนาวิธีคิดทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ รวมทั้งวิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งความรู้ที่ทุกคนจำเป็นต้องได้รับ ซึ่งการพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยความรู้ทางวิทยาศาสตร์นั้นได้มาด้วยความพยายามของมนุษย์ที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ แก้ปัญหา (วรรณทิพา รอดแรงคำ, 2544: 1) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นลักษณะที่ใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ทักษะเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถขยายแนวความคิดจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ (small idea) และเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านั้นเพื่ออธิบายโดยภาพรวม (big idea) ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล การเรียนรู้เนื้อหาวิทยาศาสตร์ด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นี้เป็นการสะสมแนวคิดทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่องกันและเพิ่มเติมประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์จากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ในเวลานั้นจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงจากการทดลองด้วยตนเองจากการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จึงมีความสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ดังนั้นการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการศึกษาวิทยาศาสตร์ (สมเกียรติ พรพิสุทธิมาศ, 2551: 33) โดยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มีทั้งหมด 13 ทักษะ โดยแบ่งเป็นทักษะขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ ประกอบด้วยทักษะการสังเกต ทักษะการวัด ทักษะการคำนวณ ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างมิติกับเวลา ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล ทักษะการพยากรณ์ ทักษะขั้นผสมหรือบูรณาการมี 5 ทักษะ ประกอบด้วยทักษะการตั้งสมมติฐาน ทักษะการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ ทักษะการกำหนดการควบคุมตัวแปร ทักษะการทดลอง ทักษะการตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุป ซึ่งแต่ละทักษะมีความสำคัญในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะทักษะการคำนวณที่ส่งผลต่อคะแนนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน หรือข้อสอบ O-NET (Ordinary National Education Test)

ในปีการศึกษา 2562 นักเรียนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีคะแนนเฉลี่ยในรายวิชาวิทยาศาสตร์ในสาระที่ 5 พลังงาน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 32.51 ต่ำกว่า 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562 : 7)

ในการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเป็นอย่างมากซึ่งการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ก็เป็นอีกรูปแบบการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ฝึกฝนและทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปได้ ซึ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หรือชุดการสอนที่ครูสร้างขึ้นประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาด้วยตนเองโดยครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรมประกอบด้วยคำชี้แจงจุดประสงค์เนื้อหาสื่อการวัดผลประเมินผลเพื่อให้ผู้ใช้ชุดกิจกรรมได้บรรลุเป้าหมายของการเรียนที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษา หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และ มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและทำเป็น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 8-9)

ทั้งนี้ หลักสูตรแกนกลางทางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยมาตรฐาน ว 2.3 เข้าใจความหมายของพลังงาน การเปลี่ยนแปลงและการถ่ายโอนพลังงานปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงานพลังงานในชีวิตประจำวันธรรมชาติของคลื่น ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเสียงแสงและคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้ารวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการคำนวณเพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์เกี่ยวกับงานและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณทางวิทยาศาสตร์โดยการใช้สมการทางวิทยาศาสตร์ได้

โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ เป็นโรงเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นเวลา 1 เทอม พบว่าผู้เรียนมีการขาดทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์เป็นอย่างมาก ผู้เรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการคิดคำนวณทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจโจทย์แล้วนำมาแทนค่าในสูตรได้ ซึ่งการเข้าใจโจทย์ต้องการสิ่งใดหรือต้องการถามหาสิ่งใดเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งนักเรียนยังไม่สามารถบวก ลบ คูณ หาร ตัวเลขได้อย่างถูกต้อง ยังมีความสับสนและไม่เข้าใจในกระบวนการหรือวิธีการในการคิดคำนวณจึงส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถคิดคำนวณทางวิทยาศาสตร์ได้ ทั้งนี้ทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนเพราะหากผู้เรียนมีทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้องและแม่นยำจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพและสามารถต่อยอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ได้มากยิ่งขึ้น ถ้าไม่รีบแก้ไขปัญหาก็จะส่งผลเสียต่อผู้เรียนในอนาคต

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการศึกษาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ นั้นจะสามารถพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ได้หรือไม่ อย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงานตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานและพลังงาน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องงานพลังงาน มีผลการพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียน
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

- 2.1.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการคำนวณ
- 2.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคำนวณ
- 2.1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานและพลังงาน
- 2.1.4 แบบทดสอบวัดทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์
- 2.1.5 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ และศึกษารายละเอียดเนื้อหาจากหนังสือเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

2) ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบ ดังนี้ ชื่อชุดกิจกรรม คำนำ สารบัญ เกณฑ์ความรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ระยะเวลาในการทำแบบฝึกหัด แบบฝึกหัด กิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกหัดท้ายชุดกิจกรรม

3) การออกแบบชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบของชุดกิจกรรมให้มีขนาดเท่ากับกระดาษ A4 พิมพ์เนื้อหาทั้งด้านหน้าด้านหลังของกระดาษ หัวข้อใหญ่ของชุดกิจกรรมใช้อักษรตัวหนาขนาด 22 ส่วนหัวข้อใช้อักษรตัวหนาขนาด 18 และส่วนเนื้อหาส่วนอื่น ๆ ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 18 เพื่อให้อ่านง่าย

4) การกำหนดรูปแบบและรายละเอียดของกิจกรรม ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคำนวณ ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 งาน กิจกรรมที่ 2 กำลัง กิจกรรมที่ 3 เครื่องกลอย่างง่าย กิจกรรมที่ 4 พลังงาน ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมจำนวน 12 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาในการทำกิจกรรมทั้งสิ้น 600 นาที

5) นำชุดกิจกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

6) นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรวจสอบแล้วมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7) นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ และศึกษารายละเอียดเนื้อหาจากหนังสือเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

2) ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคำนวณ โดยในหนึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 3 คาบ

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประมาณค่า 5 ระดับ

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรวจสอบแล้วมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง งานและพลังงาน กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 คน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตรวจสอบแล้วมาแก้ไข ปรับปรุงตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานและพลังงาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.2.4 แบบทดสอบทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง งานและพลังงาน สาระวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

4) นำแบบทดสอบทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 คน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

5) นำแบบทดสอบทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ ที่ตรวจสอบแล้วมาแก้ไข ปรับปรุงตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) จัดพิมพ์แบบทดสอบทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง งานและพลังงาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.2.5 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องงานและพลังงาน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องงานและพลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ

3) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ได้สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่มีความชำนาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม พร้อมทั้งให้คำแนะนำจากนั้นนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

4) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องงานและพลังงานมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องงานและพลังงานไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

3.1 แบบทดสอบวัดทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์

- 3.1.1 ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนรับทราบถึงขั้นตอนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน
- 3.1.2 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียน ข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ
- 3.1.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ทั้งหมด 4 สัปดาห์ แบ่งเป็นสัปดาห์ละ 3 คาบ

3.1.4 เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ หลังเรียน (Post-test) โดยแบบทดสอบหลังเรียนเป็นชุด เดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.1.5 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์

- 3.2.1 ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนรับทราบถึงขั้นตอนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ที่ส่งเสริมทักษะการคำนวณ
- 3.2.2 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียน จำนวน 20 ข้อ
- 3.2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคำนวณ ทั้งหมด 4 สัปดาห์ แบ่งเป็นสัปดาห์ละ 3 คาบ

3.2.4 เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ หลังเรียน (Post-test) โดยแบบทดสอบหลังเรียนเป็นชุด เดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.2.5 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

- 3.3.1 ผู้วิจัยแจกชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ให้นักเรียน
- 3.3.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
- 3.3.3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำแบบสอบถาม
- 3.3.4 รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลไปวิเคราะห์ผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ t และการหาประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนการทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน และค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

จำนวน นักเรียน	หัวข้อคะแนนการวิเคราะห์ ข้อมูล	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	E_1	E_2
คะแนนกิจกรรมระหว่าง						
30 คน	เรียน	40	37.93	0.87		
	4 กิจกรรม				94.93	80.15
30 คน	คะแนนแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์หลังเรียน	20	16.03	1.40		

จากตารางที่ 1 พบว่าจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 94.93 และมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.15 ดังนั้นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 94.93/80.15

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง งานและพลังงาน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	df	ค่า t
ก่อนเรียน	20	30	2.23	1.07	29	-36.495*
หลังเรียน	20	30	15.13	1.31		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบวัดทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง งานและพลังงาน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานและพลังงาน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	df	ค่า t
ก่อนเรียน	20	30	7.93	1.48	29	-28.825*
หลังเรียน	20	30	16.03	1.40		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานและพลังงาน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน

จำนวน นักเรียน	$\bar{X}$	S.D	แปลความ
30	4.50	0.55	มาก

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.55) ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานและพลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน เท่ากับ 94.93/80.15 ซึ่งสูงกว่า 80/80
2. นักเรียนมีทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง งานและพลังงาน หลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานและพลังงาน หลังเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน เฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.55) ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 94.93/80.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ นั่น เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า

1.1 ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หลังจากเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ในแผนนั้น ๆ เสร็จสิ้นลง เมื่อรวมคะแนนการทดสอบ ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย และคิดเป็นร้อยละ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 94.93 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ (E1) ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80

1.2 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนรู้ด้วยแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ครบทั้ง 4 ชุด โดยได้นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย และคิดเป็นร้อยละมีค่าเท่ากับ 80.15 แสดงให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ (E2) ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80

2. ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลต่อทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

2.1 จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.47 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.53 ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แค่นี้เพิ่งได้เริ่มเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง งานและ

พลังงาน จึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้อง จึงทำให้คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนออกมาต่ำ

2.2 จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 15.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.31 ซึ่งจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน พบว่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3.1 จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.93 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.48 ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แคได้เพียงเริ่มเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง งานและพลังงาน จึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้อง จึงทำให้คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนออกมาต่ำ

3.2 จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.40 ซึ่งจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานและพลังงาน พบว่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องงานและพลังงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, $S.D. = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านคำชี้แจงมีความเข้าใจง่าย การนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันชุดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้ให้ข้อค้นพบสำคัญ ที่พึงเสนอแนะเพื่อการใช้ประโยชน์ และการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การนำใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้ในการพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์ ผู้สอนต้องศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์เพิ่มเติม จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บริหารจัดการเวลาในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคำนวณสามารถนำไปปรับใช้กับวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อทำการพัฒนาทักษะการคำนวณของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคำนวณทางวิทยาศาสตร์แบบฝึกหัดในชุดกิจกรรมควรมีความหลากหลายของแบบฝึกหัดเพิ่มมากขึ้น

2. ภายในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีวิดีโอให้นักเรียนสามารถศึกษาเนื้อหาได้เพิ่มเติม

3. ควรนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุทรไพศาล.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2544). *การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาวิชาการ (พว.).
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2562). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (o-net)*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สมเกียรติ พรพุทธิมาศ. (2551). การสอนวิทยาศาสตร์โดยเน้นกระบวนการ. *ก้าวหน้าโลกวิทยาศาสตร์*, 8(2), 28-42.

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์
The Development of Instructional Process Based on
Constructivism Theory and Cooperative Learning Approach to
Enhance the Creative Collaboration Skill

กิตติธัช บุญนาคแก้ว¹ ณัฐศักดิ์ โลมาศ² นวียา รุ่งเจริญ³ ภูริภัทร พลเดช⁴
วงศ์กร รอดประยูร⁵ และ สุธธิพร แท่นทอง⁶

Kittitath Boonnakkaew¹ Nattasak Lomas² Nawiya Rungjaroen³ Puripat
Poldech⁴ Wongsakorn Rodprayoon⁵ and Sutthiporn Thanthong⁶

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้

^{1,2,3,4,5} นักศึกษาด้านวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

⁶ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: sutthiporn.th@ssru.ac.th

^{1,2,3,4,5} Social Studies major students, Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University

⁶ Lecturer of Social Studies Department, Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail: sutthiporn.th@ssru.ac.th

ในการวิจัย ได้แก่ แบบตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย และแบบประเมินทักษะการทำงานร่วมกันด้วยความคิดสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเปิดประเด็น ขั้นร่วมมือสร้างสรรค์ ขั้นนำเสนอ และขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$ S.D.=0.88)

คำสำคัญ: ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง, แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

ABSTRACT

The aims of this research were 1) to develop the instructional process based on the constructivism theory and cooperative learning approach to enhance the creative collaboration skill and 2) to study the effectiveness of the instructional process which was developed. The target group was 23 grade 7 students of Debsirin Nonthaburi School. The research tools were the quality checking form of the instructional process, unit plans, and the assessment form of the creative collaboration skill. The data were analyzed by the applications of mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.). The results of this research were 1) there are four steps of the instructional process named ICPE; introducing the issue, co-operating with creativity, presenting, and exchanging knowledge. And 2) after using the ICPE instructional process, the creative collaboration skill of the target group was at a medium level ($\bar{X} = 3.47$ S.D.=0.88)

Keywords: constructivism theory, cooperative learning, creative collaboration skill

บทนำ

ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นทักษะหนึ่งในทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st-Century Skill) อันเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันของกลุ่มบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สอดคล้องต่อเนื่องกัน มีกระบวนการทำงานกลุ่มอย่างเป็นระบบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการให้เกียรติและการแสดงออกให้เห็นถึงการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม และสร้างการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน ส่งผลให้งานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ (Bishop, 2015) ทั้งนี้ทักษะความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองของบุคคลในการเชื่อมโยง สัมพันธ์เรื่องใดเรื่องหนึ่งกับเรื่องอื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยการบูรณาการความรู้จากประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกันเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ (Phanmanee, 2014) โดยทั้งทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะความคิดสร้างสรรค์จะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทรัพยากรมนุษย์ในทุกบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงหลากหลายมิติ

การจะพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและความคิดสร้างสรรค์นั้น ถือเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นตลอดเวลา กล่าวคือการประกอบอาชีพที่จะต้องมีการใช้ทักษะทั้งสองอย่างอันสัมพันธ์กับการทำงานร่วมกับผู้อื่นในระหว่างดำเนินงาน ผ่านการยอมรับความแตกต่างระหว่างกันการร่วมมือ ฟังพา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Ministry of Education, 2007) และความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นผลลัพธ์ของงานที่แปลกใหม่อันเกิดจากการบูรณาการความคิดจากประสบการณ์เดิมที่หลากหลาย (Seusongsil, 2008) ทั้งนี้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นจะเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันของกลุ่มบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สอดคล้องต่อเนื่องกัน มีกระบวนการทำงานกลุ่มอย่างเป็นระบบและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันส่งผลให้งานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ (Ministry of Education, 2007) ประกอบกับความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นด้วยการยอมรับฟังความคิดเห็น และความสามารถของผู้อื่น ผ่านการทำงานร่วมกันโดยมีรูปแบบของการสื่อสารที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจร่วมกัน สมาชิกมีความรับผิดชอบ และมีความกระตือรือร้นต่อการบรรลุจุดมุ่งหมาย ประกอบกับทักษะความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นความสามารถเฉพาะบุคคล ที่สามารถคิดสร้างสรรค์งานหรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการไม่ซ้ำแบบเดิม ซึ่งอาจจะแสดงออกมาในรูปของผลผลิตและสามารถที่จะคิดเชื่อมโยงสัมพันธ์เรื่องใดเรื่องหนึ่งกับเรื่องอื่น ๆ ได้ ความคิดสร้างสรรค์สามารถส่งเสริมและพัฒนาได้ด้วยการจัดสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์อย่างเหมาะสม (Seusongsil, 2008)

แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และความคิดสร้างสรรค์กลับไม่พบว่ามีการศึกษาและพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมทักษะและความสามารถของทั้งสองอย่างไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ อันจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้พัฒนาให้ผู้เรียนให้ทักษะที่สำคัญดังกล่าวได้มากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นด้วยความคิดสร้างสรรค์
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นด้วยความคิดสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย และแบบประเมินทักษะการทำงานร่วมกันด้วยความคิดสร้างสรรค์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และขั้นตอนการศึกษาประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 1.2 สังเคราะห์หลักการและสาระสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้ทั้งสองแนวคิดและหลักการของ กระบวนการจัดการเรียนรู้
 - 1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายของกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยสังเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.4 ออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ของกระบวนการจัดการเรียนรู้และสังเคราะห์เป็นขั้นตอนสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนรู้
 - 1.5 ออกแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.6 สร้างเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ลักษณะเป็นแบบสอบถามที่กำหนดเกณฑ์ในการตรวจสอบแบ่งเป็น 3 ระดับ (เหมาะสม ค่อนข้างเหมาะสม แก้ไขปรับปรุง)

1.7 ประสานให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะ

1.8 ปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะในรายการที่ไม่ผ่านเกณฑ์ (แก้ไขปรับปรุง) รวมถึงปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. ขั้นการศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้

2.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและความคิดสร้างสรรค์

2.2 กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี จำนวน 23 คน

2.3 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ รายวิชาสังคมศึกษา1 รหัสวิชา ส21101 จำนวน 4 คาบเรียน

2.4 สร้างเครื่องมือวัดประเมินผลตามจุดมุ่งหมายของกระบวนการจัดการเรียนรู้ คือแบบประเมินทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ ลักษณะเป็นแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานและคุณภาพผลงาน กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็น 5 ระดับตามหลักการของลิเคิร์ท (Likert Scale) (ตั้งแต่ปฏิบัติ/เป็นจริงน้อยที่สุดถึงมากที่สุด)

2.5 ประสานให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคมศึกษา จำนวน 3 คน ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้เครื่องมือตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ท (Likert Scale) (ตั้งแต่เหมาะสมน้อยที่สุดถึงมากที่สุด) และเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะลักษณะเป็นแบบสอบถามที่กำหนดเกณฑ์ในการตรวจสอบแบ่งเป็น 3 ระดับ (เหมาะสม ค่อนข้างเหมาะสม แก้ไขปรับปรุง) ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมมากขึ้นไปทุกรายการประเมิน

2.6 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่ออกแบบไว้เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เมื่อจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นแล้ว คณะผู้วิจัย ดำเนินการประเมินทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มเป้าหมาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเปิดประเด็น (Issue) ขั้นร่วมมือสร้างสรรค์ (Cooperative & Creative) ขั้นนำเสนอ (Present) และขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Exchange) คณะผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อว่า “กระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE”

1.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE มีหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1.1.1 หลักการเรียนรู้ตามแนวทางของผู้เรียนเน้นให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการแสวงหาความรู้ ตามความสนใจของผู้เรียนอันเป็นกระบวนการทางปัญญาจากการเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน โดยมีเป้าหมายการทำงานและความสำเร็จร่วมกัน ซึ่งมีครูเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้

1.1.2 หลักการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นการช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยกันภายในกลุ่มที่มีความแตกต่าง เป็นการทำงานร่วมกันที่เติมเต็มทักษะที่หลากหลายภายในสมาชิกซึ่งเกิดจากการรับผิดชอบร่วมกัน

1.1.3 หลักการเรียนรู้เพื่อการต่อยอดความคิดเน้นการแลกเปลี่ยนความคิด เปรียบเทียบความรู้เดิมและความรู้ใหม่ โดยมีพื้นฐานในการตัดสินใจต่อสิ่งต่าง ๆ อันเกิดจากการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความหมายและตอบสนองแก่ตนเองและสังคมด้วยการต่อยอดความคิดจากพื้นฐานที่มีอย่างสร้างสรรค์

1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE ได้แก่

1.2.1 ผู้เรียนมีการยอมรับความแตกต่างทางความคิดผ่านปฏิสัมพันธ์

1.2.2 ผู้เรียนมีการร่วมมือในการทำงานพึ่งพาช่วยเหลือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

1.2.3 ผู้เรียนมีการคิดริเริ่มที่หลากหลายด้วยการคิดนอกกรอบ

1.2.4 ผู้เรียนเกิดการบูรณาการทางความคิดจากประสบการณ์ เดิมเข้ากับสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ ๆ

1.3 วัตถุประสงค์ของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE ได้แก่

1.3.1 เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการยอมรับความแตกต่างทางความคิดการแลกเปลี่ยนมุมมองทางความคิด

1.3.2 เพื่อส่งเสริมความตระหนักในการอยู่ร่วมกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

1.3.3 เพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์

1.3.4 เพื่อส่งเสริมการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยมีการรู้เท่าทัน รับมือ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ใหม่ ๆ

1.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE มีวิธีการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 ขึ้นเปิดประเด็น (Issue)

ผู้สอนเลือกประเด็นอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระที่กระตุ้นการแสดงออกทางความคิดเห็นของผู้เรียน

1.4.2 ขึ้นร่วมมือสร้างสรรค์ (Cooperative & Creative)

1.4.2.1 ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายและแนวทางการเรียนรู้ร่วมกัน

1.4.2.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

1.4.2.3 ผู้เรียนร่วมกันจัดระบบความสัมพันธ์ของแนวคิดและความคิดเห็นที่

หลากหลาย

1.4.3 ขึ้นนำเสนอ (Present)

ผู้เรียนนำเสนอ/จัดแสดงผลงานของกลุ่มตามความรับผิดชอบของสมาชิก

1.4.4 ขึ้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Exchange)

1.4.4.1 ผู้เรียนอภิปรายผลความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล/กลุ่มร่วมกัน

1.4.4.2 ผู้เรียนสรุปความเชื่อมโยงของแนวคิดที่หลากหลาย

1.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ดังนี้

1.5.1 ประเมินการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนโดยการซักถามและสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

1.5.2 ประเมินการตระหนักถึงความแตกต่างที่หลากหลายของบุคคลแวดล้อมด้วยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

1.5.3 ประเมินการตระหนักในการอยู่ร่วมกันและการมีส่วนร่วมต่อความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการสังเกตพฤติกรรมกระบวนการทำงานกลุ่ม

1.5.4 ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอผลงานกลุ่มของผู้เรียนด้วยแบบประเมินชิ้นงาน

1.5.5 ประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาจากการตอบคำถามด้วยแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ต่อผลงาน

1.5.6 ประเมินความสามารถในการนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ผลการดำเนินงานด้วยการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนด้วยแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์

2) ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$ S.D.=0.88) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์

ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. การยอมรับความแตกต่างทางความคิดผ่านปฏิสัมพันธ์	3.67	0.73	มาก
2. มีการคิดริเริ่มที่หลากหลาย และแปลกใหม่	3.67	0.84	มาก
3. มีการร่วมมือ พึ่งพา ช่วยเหลือกันและกัน	4.13	1.02	มาก
4. การบูรณาการความคิดจากประสบการณ์เดิมเพื่อก่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือแนวทางใหม่ ๆ ร่วมกัน	4.13	0.92	มาก
รวม	3.47	0.88	ปานกลาง

สรุปผลและอภิปรายผล

1. หลักการของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE เป็นแก่นสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากการประยุกต์ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1.1 หลักการเรียนรู้ตามแนวทางของผู้เรียนสังเคราะห์จากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองที่มีสาระสำคัญว่าผู้เรียนมีเป้าหมายในการแสวงหาความรู้จากความสนใจผ่านกระบวนการทางสมองควบคู่กับกระบวนการทางสังคมด้วยปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบุคคลแวดล้อมอื่น (Fosnot, 1996; Murphy, 1997; Nick, 1999; Khammani, 2019) ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีจุดมุ่งหมายที่เป็นสาระสำคัญว่าการรวมกลุ่มของความแตกต่างที่มีความปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและครูผู้สอนโดยความสำเร็จของตนคือความสำเร็จของกลุ่ม (Johnson, Johnson & Holubec, 1994; Slavin, 1995; Khammani, 2019) จะเห็นว่าการเรียนรู้ตามแนวคิดทั้งสองจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการแสวงหาความรู้ ตามความสนใจของผู้เรียนอันเป็นกระบวนการทางปัญญา จากการเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน โดยมีเป้าหมายการทำงานและความสำเร็จร่วมกันซึ่งมีครูเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้

1.2 หลักการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์สังเคราะห์จากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองที่มีสาระสำคัญว่าทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองมีองค์ประกอบของ 3 ประการ ได้แก่ 1) การเลือกศึกษาตามความสนใจ 2) การเชื่อมโยงผสมผสานประสบการณ์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ 3) การเปรียบเทียบ

บทสรุปองค์ความรู้ของตนเองและผู้อื่น ๆ (Fosnot, 1996; Murphy, 1997; Nick, 1999; Khammani, 2019) ร่วมกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสาระสำคัญว่าเน้นการทำงานร่วมกันด้วยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่การแข่งขัน แต่เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เนื่องจากมีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน อันเกิดจากบทบาทและความแตกต่างของสมาชิกภายในกลุ่มที่มีคุณค่าภายในตนเอง (Johnson, Johnson & Holubec, 1994; Slavin, 1995; Khammani, 2019) ดังนั้นหลักการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์จึงเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เป็นการช่วยเหลือพึ่งพาศักยภาพในกลุ่มที่มีความแตกต่าง เป็นการทำงานร่วมกันที่เติมเต็มทักษะที่หลากหลายภายในสมาชิกซึ่งเกิดจากการรับผิดชอบร่วมกัน

1.3 หลักการเรียนรู้เพื่อการต่อยอดความคิดสังเคราะห์จากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองที่มีสาระสำคัญถึงบทบาทของครูว่าครูต้องเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเองหรือครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและสนับสนุนการเรียนรู้ (Artzt & Newman, 1990) ร่วมกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีสาระสำคัญว่าเน้นการทำงานร่วมกันด้วยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่การแข่งขัน แต่เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เนื่องจากมีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน อันเกิดจากบทบาทและความแตกต่างของสมาชิกภายในกลุ่มที่มีคุณค่าภายในตนเอง โดยครูคือผู้สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือจัดหาแหล่งข้อมูลเพื่ออำนวยความสะดวกการเรียนรู้ของผู้เรียน (Artzt & Newman, 1990) ดังนั้นหลักการเรียนรู้ของกระบวนการที่พัฒนาขึ้นจึงเน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเปรียบเทียบความรู้เดิมและความรู้ใหม่ โดยมีพื้นฐานในการตัดสินใจต่อสิ่งต่าง ๆ อันเกิดจากการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความหมายและตอบสนองแก่ตนเอง และสังคมด้วยการต่อยอดความคิดจากพื้นฐานที่มีอย่างสร้างสรรค์ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเปิดประเด็น ขั้นร่วมมือสร้างสรรค์ ขั้นนำเสนอขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้สะท้อนให้เห็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองนักเรียนเป็นผู้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองเพื่อแสวงหาความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดตามสิ่งที่ตนเองสนใจซึ่งครูเป็นผู้ชี้แนะ ในขณะที่แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันด้วยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่การแข่งขัน แต่เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เนื่องจากมีเป้าหมายในการทำงานเดียวกัน อันเกิดจากบทบาทและความแตกต่างของสมาชิกภายในกลุ่มที่มีคุณค่าภายในตนเองผู้เรียน ซึ่งแนวคิดทั้งสองต่างสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นด้วยความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามแนวคิดตามเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรวมกลุ่มของความแตกต่างที่มีความปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและครูผู้สอน โดยความสำเร็จของตน คือความสำเร็จของกลุ่มที่ยอมรับความ

แตกต่าง แลกเปลี่ยนมุมมองทางความคิดผ่านการสะท้อนคิดและปฏิสัมพันธ์ นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการแสวงหาความรู้จากความสนใจผ่านกระบวนการทางสมองควบคู่กับกระบวนการทางสังคมด้วยปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบุคคลแวดล้อมอื่น ๆ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ดีผ่านกระบวนการกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเรียนรู้ด้วยการยอมรับสิ่งใหม่ๆ เชื่อมโยงและเปรียบเทียบบทสรุปของตัวเองกับผู้อื่นเพื่อเป็นพื้นฐานให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ฉะนั้นทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม ซึ่งเกิดจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลาย จนสามารถนำข้อคิดเห็นไปต่อยอดให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ โดยสมาชิกกำหนดความรับผิดชอบและเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งครอบคลุมความสามารถ 4 ประการ ได้แก่ 1) การยอมรับความแตกต่างทางความคิดผ่านปฏิสัมพันธ์ 2) การคิดริเริ่มที่หลากหลายและแปลกใหม่ 3) การร่วมมือ พึ่งพา ช่วยเหลือกันและกัน 4) การบูรณาการความคิดจากประสบการณ์เดิมเพื่อก่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือแนวทางใหม่ ๆ (Khammani, 2002; Chareonwongsak, 2002; Seusongsil, 2008) จะเห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE ผสมผสานแนวคิดทั้งสองแนวคิดไว้อย่างกลมกลืน ด้วยแนวคิดทั้งสองมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ แบ่งปัน และทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ร่วมมือกันสร้างสรรค์ และรับฟังยอมรับความแตกต่างที่หลากหลายแง่มุม จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เกิดขึ้นได้อย่างครบถ้วนตามองค์ประกอบของทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์

2. ประสิทธิภาพของการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการทดลองใช้ไม่มากพอ อันเนื่องมาจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ทำให้กลุ่มเป้าหมายถูกกำหนดให้เรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (online) สลับกับการเรียนในห้องเรียน (onsite) เวลาเรียนของกลุ่มเป้าหมายจึงมีไม่มากพอให้ทดลองใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE เป็นเวลาหลาย ๆ สัปดาห์ และไม่สามารถทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อเปรียบเทียบทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนได้ อย่างไรก็ตามทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มเป้าหมายยังจัดอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจและถือว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE สามารถช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้ทุกระดับทุกเนื้อหาวิชา แต่ต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของเรื่องนั้น ๆ และระยะเวลาในการสอน เพื่อให้นักเรียนมีเวลา

ในการดำเนินการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ระยะเวลาของการดำเนินงานควรเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน การมอบหมายภาระงานในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครูควรมอบหมายงานที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์เชิงนามธรรม ส่วนการมอบหมายงานในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายควรเป็นในลักษณะรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ที่สนใจสามารถศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ ICPE เพื่อส่งเสริมทักษะและคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนได้ เช่น การคิดอย่างเป็นระบบ ภาวะผู้นำ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- Artzt, A. F., & Newman, C. (1990). Cooperative Learning. *The Mathematics Teacher*, 83(6): 448-452.
- Bishop, J. (2015). *Partnership for 21st Century Skills* (P21). Retrieved January 12, 2020 from: <https://www.imls.gov/assets/1/AssetManager/Bishop%20Pre-Con%202.pdf>
- Chareonwongsak, K. (2002). *Future Images and Desirable Characteristics of Thai People*. Bangkok: Thai learning method project.
- Fosnot, C.F. (1996). *Constructivism: Theory, Perspectives and Practice*. New York: Teacher College Press.
- Johnson, D. W., Johnson, R.T., & Holubec, E. J. (1994). *The Nuts and Bolts of Cooperative Learning*. Minnesota: Interaction Book Company.
- Khammani, T. (2002). *Group Relations for Work and Instruction*. Bangkok: Nichin Advertising Grove.
- Khammani, T. (2019). *Science of Teaching: Knowledge for Effective Learning Process*. 21st Edition. Bangkok: Chulalongkorn University Publisher.
- Ministry of Education. (2007). *Education reform guidelines of the Ministry of Education*. Bangkok: T.S.B. Products.
- Murphy, E. (1997). *Constructivism: From Philosophy to Practice*. Retrieved January 12, 2020 from: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED444966.pdf>
- Nick, S. (1999). *Art of Constructivist Teaching in the Primary School: A Guide for Students and Teachers*. Routledge.
- Phanmanee, A. (2014). *Trained to Think, Creative Thinking*. Bangkok: Chulalongkorn

University Publisher.

Seusongsil, W. (2008). *Alternative: Computer multimedia on Tale for Creative Thinking of Preschool Student*. Bangkok: Chandrakasem Rajabhat University.

Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning: Theory, Research and Practice*. New Jersey: Prentice - Hall.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา
ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Factors Influencing the Decision to Study at the Graduate Level
of Students in the Faculty of Education,
Nakhon Sawan Rajabhat University

สายทิตย์ ยะฟู

Saythit Yafu

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตาม เพศ สาขา กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 162 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 มีค่าความเที่ยง 0.87 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.11$) โดยด้านที่มากที่สุดคือ เหตุผลส่วนบุคคล ($\bar{x}=4.53$) รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์ ($\bar{x}=4.34$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.65$) และเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา พบว่า ตัวแปรเพศ สาขา ไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การตัดสินใจเข้าศึกษา, ระดับบัณฑิตศึกษา, คณะครุศาสตร์

ABSTRACT

The objective of this research is to study the level of factors and to compare factors influencing the decision to study further. at the graduate level, classified by gender, field of study. 162 graduate students were obtained by stratified random sampling. The tools used in this research were the 5-level estimation rating scale questionnaire has an IOC value of 1.00 and reliability 0.87 and the statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation. t-test independent and One-way ANOVA

The results of the research revealed that the factors influencing the decision to study at the graduate level of students of the Faculty of Education Nakhon Sawan Rajabhat University Overall, all aspects were at a high level ($\bar{x}=4.11$). by which the most is personal reasons ($\bar{x}=4.53$), followed by the image of the university and the Faculty of Education ($\bar{x}=4.34$) and the last place was in teaching and learning management ($\bar{x}=3.65$) and when comparing the factors influencing the decision to study at the graduate level of students of the Faculty of Education Nakhon Sawan Rajabhat University found that The sex variables, field of study, were not different

Keywords: decision to study, graduate level, Faculty of Education

บทนำ

คณะครุศาสตร์ เป็นคณะที่มีความเก่าแก่ และถือกำเนิดเป็นคณะแรกเริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2465 โดยมีชื่อเดิมว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูมูลสิกกรรม” ประจําณทลนครสวรรค์ ซึ่งมีการพัฒนาหลักสูตรสายครุศาสตร์ ดังนี้ พ.ศ. 2472 – 2490 หลักสูตรประถมศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เวลาเรียน 2 ปี หลักสูตรประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู ว.) หลักสูตรนักเรียนฝึกหัดครูประชาบาล (ป.บ.) หลักสูตรฝึกหัดครูประถม (บ.ป.) หลักสูตรฝึกหัดครูมูล พ.ศ. 2498 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) รับผู้จบ ม.6 เข้าเรียน 2 ปี ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูนครสวรรค์” พ.ศ. 2511 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) หลักสูตรประกาศนียบัตรครูประถมศึกษา (ป.ป) รับผู้จบ ม.ศ.5 เข้าเรียน 1 ปี เปิดรับนักศึกษาภาคค่ำ ทั้งระดับ ป.กศ. และ ป.กศ. สูง พ.ศ.2517 หลักสูตรปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกสังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์ทั่วไป พ.ศ.2521 หลักสูตร ป.กศ. ป.กศ.สูง ค.บ. ในโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจําการ (อ.ค.ป.) พ.ศ.2529 -หลักสูตรอนุปริญญา ปริญญาตรีทั้งสาขาครุศาสตร์ สาขาศิลปศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์ ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจําการ (กศ.บป.) พ.ศ.2541-2542 หลักสูตรสูงกว่าปริญญาตรี 2 หลักสูตร คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู และครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน พ.ศ.2549 หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ. 5 ปี) ประกอบด้วย สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาและสาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรระดับบัณฑิตทางการบริหารการศึกษา หลักสูตรสัมฤทธิ์บัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้(การศึกษาปฐมวัย) สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว และสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล -หลักสูตรสัมฤทธิ์บัตร สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2562 -หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต ค.บ. 4 ปี (อิงสมรรถนะ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ประกอบด้วย สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล(คณิตศาสตร์) และสาขาวิชาพลศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2562) และในปัจจุบันคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 4 สาขา คือ สาขาประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู และครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน และระดับปริญญาเอกสาขาบริหารการศึกษา

แนวคิดการตัดสินใจเป็นการนำแนวความคิดที่มีเหตุผลที่ผู้บริหารใช้ในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจและทฤษฎีการตัดสินใจตามบุคคลที่ตัดสินใจ (สุโขทัยธรรมาราช, 2548 : 263-264) โดยการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทางเป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้การตัดสินใจนี้อาจเป็นการตัดสินใจที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อความสำเร็จตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ในทางปฏิบัติการตัดสินใจมักเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อนและมีวิธีการแก้ปัญหาให้วินิจัยมากกว่าหนึ่งทางเสมอดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้วินิจัยปัญหาว่จะเลือกสั่งการปฏิบัติโดยวิธีใดจึงจะบรรลุเป้าหมายอย่างดีที่สุดและบังเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรนั้น (สมคิด บางโม, 2548 : 175) ซึ่งการตัดสินใจมีองค์ประกอบที่ต้องพิจารณา ได้แก่ ผู้ทำการตัดสินใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ประเด็นปัญหาที่ต้องตัดสินใจเป็นองค์ประกอบที่สอง ทางเลือกต่างๆที่บรรลุเป้าหมายได้เป็นองค์ประกอบที่สาม และสภาวะการณ์ที่ทำการตัดสินใจในการตัดสินใจจำเป็นต้องคำนึงถึง(ศศิรินทร์ มิตรสันเทียะ และ สิริศักดิ์ อาจวิชัย, 2561 : 8) ดังนั้นการตัดสินใจจึงเป็นหน้าที่ที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยผู้ที่ทำการตัดสินใจนั้นจะต้องมีหลักการและเหตุผล มีเจตคติและวิจาร์ญาณที่ดีเนื่องจากการตัดสินใจเป็นวิธีที่สามารถนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การตัดสินใจจึงมีความสำคัญ (วรพจน์ บุษราคัมวดี, 2551: 109)

ด้วยเหตุนี้จากข้อมูลข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับ คณะครุศาสตร์และคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ไปใช้ในการวางแผนในการดำเนินการรับนักศึกษาในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำแนกตาม เพศ และสาขา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยทำการศึกษาสารวจนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 280 คน แยกเป็น 3 สาขา ได้แก่ สาขาวิชาประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จำนวน 180 คน สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จำนวน 60 คน และสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จำนวน 40 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 162 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan และการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) (สหายทิพย์ ยะฟู, 2560) ให้เพิ่มว่าแต่ละสาขาได้จำนวนเท่าไรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเครื่องมือแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และสาขา เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 8 ด้าน ได้แก่ เหตุผลส่วนบุคคล สาขาวิชาที่เปิดสอน ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์ ค่าใช้จ่ายและสวัสดิการในการศึกษา การประชาสัมพันธ์ ท่าเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน และการจัดการเรียนการสอนตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการหาคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจค่า IOC พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และแบบสอบถามมีค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของ Cronbach เท่ากับ 0.87

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดอย่างละเอียด ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามตรวจสอบข้อมูลและลงรหัส ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่(Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย(Mean)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การวิเคราะห์ t-test Independent ที่ตัวแปร เพศ
4. การวิเคราะห์ One-way ANOVA ที่ตัวแปร สาขาวิชา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศอายุ และ สาขาวิชา

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	60	37.04
หญิง	102	62.96
รวม	162	100.00
2. สาขาวิชา		
ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู	104	64.20
การบริหารการศึกษา	35	21.60
หลักสูตรและการสอน	23	14.20
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 62.96 และสาขาวิชาประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20

ตารางที่ 2 แสดงระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยภาพรวม

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	เหตุผลส่วนบุคคล	4.53	0.52	มากที่สุด	1
2.	สาขาวิชาที่เปิดสอน	4.25	0.66	มาก	3
3.	ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์	4.34	0.71	มาก	2
4.	ค่าใช้จ่ายและสวัสดิการในการศึกษา	4.14	0.54	มาก	5
5.	การประชาสัมพันธ์	4.22	0.75	มาก	4
6.	ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	3.95	0.72	มาก	9
7.	ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	3.81	0.63	มาก	7
8.	และการจัดการเรียนการสอน	3.65	0.59	มาก	8
รวมเฉลี่ย		4.11	0.55	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.11$) โดยด้านที่มากที่สุดคือ เหตุผลส่วนบุคคล ($\bar{x}=4.53$) รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์ ($\bar{x}=4.34$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.65$)

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
เพศชาย	60	4.31	0.14	0.96	0.96
เพศหญิง	102	4.31	0.15		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำแนกตามเพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำแนกตามสาขา โดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม (B)	2	.104	0.05	2.37	0.19
ภายในกลุ่ม (W)	159	3.497	0.02		
รวม (T)	161	3.60			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำแนกตามสาขา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) โดยด้านที่มากที่สุดคือ เหตุผลส่วนบุคคล($\bar{X}=4.53$) รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์ ($\bar{X}=4.34$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.65$) และเมื่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ตัวแปรเพศ สาขา ไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาโดยรวม พบว่า ปัจจัยทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจัยที่นำมาสอบถาม นั้นนักศึกษาแต่ละสาขาเห็นว่ามีผลสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศินันท์ มิตรสันเทียะและสิริศักดิ์ อาจวิชัย (2561) ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในภาพรวมทุกด้านมีค่าระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.28$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดสามลำดับได้แก่ ด้านที่ 3 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิตมีค่าระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.62$) รองลงมาด้านที่ 1 ด้านความต้องการพัฒนานตนเองและการตัดสินใจมีค่าระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.49$) และลำดับที่สามด้านที่ 2 ด้านความต้องการทางสังคมมีค่าระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.46$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ด้านที่ 7 ด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.06$)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกและเร่งสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์ ตลอดจนเปิดหลักสูตรให้หลากหลายเพื่อเป็นการเพิ่มการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่นด้านเหตุผลส่วนบุคคล ว่าเหตุใดจึงตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (2562). *ข้อมูลประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. สืบค้น 30 กรกฎาคม 2562, จาก <http://www.nsr.ac.th/th/faculty/edu>.
- วรพจน์ บุษราคัมวดี. (2551). *องค์กรและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ศศินันท์ มิตรสันเทียะ และสิริศักดิ์ อาจวิชัย. (2561). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*. (รายงานผลการวิจัย). ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- สมคิด บางโม. (2548). *การจัดการองค์การ* (พิมพ์ครั้งที่ 4) ปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.

สายทิพย์ ยะฟู. (2560). *การวิจัยการศึกษา*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สุโขทัยธรรมมาธิราช. (2548). *การจัดการเชิงกลยุทธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

**การแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง
Solving Problem of Reading Verse Aloud by Using
Verse Reading Activities Package Based on Case-Based Concept**

วิชุดา กรุยเปรียง¹ และ สุมณา เขียนนิล²
Vichuda kruiprieng¹ and Summana Kheannil²

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

งานครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสำรวจปัญหาในชั้นเรียนของนักเรียน 2) เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียน 3) เพื่อศึกษานวัตกรรมที่นำไปใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองนักเรียน และ 4) เพื่อศึกษาผลของการนำนวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศจำนวน 5 คน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เครื่องมือในการวิจัยประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง แบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองคิดเป็นร้อยละ 11.11 2) สาเหตุของปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเกิดจากนักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องตามอักขระวิธี 3) ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างมีค่าความสอดคล้องของนวัตกรรมที่ 0.66 – 1.00 แปลผลได้ว่า สามารถนำชุดกิจกรรมตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้ 4) ผลของการนำนวัตกรรมไปใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง พบว่า นักเรียนมีความสนใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง นักเรียนได้ศึกษาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของชุดกิจกรรมตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง โดยมีครูคอยชี้แนะ และอธิบายเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียน ผลทำให้การประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนทั้ง 5 คน ผ่านเกณฑ์การประเมิน

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง, ชุดกิจกรรม, กรณีตัวอย่าง

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: s59131109033@gmail.ac.th

² อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: sumana.kh@ssru.ac.th

¹ Thai Major Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University E-mail: s59131109033@gmail.ac.th

² Lecturer of Thai Major, Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University E-mail: sumana.kh@ssru.ac.th

ABSTRACT

This research aims to 1) to explore the issue in a class, 2) to investigate the cause of students' reading verse, 3) to study the innovative "verse reading activities package" applied to solve the problem of reading verse, and 4) to study the results of using verse reading activities package. The target group of this research was 5 Secondary 4/6 students at Wat Nuannoradit School who do not pass the criterion of 60 in reading verse. Research tools include lesson plans, verse reading activities package, assessment form of verse reading activities package. The data were analyzed by the application of percentages. The results showed that 1) the students had verse reading problems at the percentage of 11.11. 2) The cause of the problem was the students are not unable to read the verse aloud correctly. 3) The consistency of the verse reading activities package has a value of 0.66 - 1.00, interpreting this verse reading activities package can be used to solve the verse reading problem. 4) The results revealed that the students were interested in the verse reading activities package. They followed the steps of the activities with the teacher's guidelines and explanation. As a result, 5 students' verse reading assessments passed the assessment criteria.

Keywords: reading verse aloud, activities package, case-based concept

บทนำ

การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง คือ การอ่านออกเสียงคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ที่ต้องแบ่งจังหวะ วรรคตอนออกเสียงถูกต้องชัดเจนตามอักขระวิธี มีการเอื้อนเสียงในการอ่าน เพื่อให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตาม การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองช่วยให้สื่อความหมายและอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง แสดงให้เห็นถึงความสามารถทางด้านภาษา โดยการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2557: 5) ให้คำจำกัดความว่า การอ่านบทร้อยกรอง คือ ผู้อ่านต้องอ่านบทร้อยกรองทั้งอ่านออกเสียงเป็นทำนองต่าง ๆ ตามลักษณะฉันทลักษณ์อันเป็นสิ่งที่กำหนดทำนองให้แตกต่างกันออกไป และสุภักดิ์ มหาวรรการ และคณะ (2553:) ให้คำจำกัดความว่า การอ่านออกเสียงร้อยกรอง คือ การอ่านตามรูปแบบการประพันธ์แต่ละชนิด ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองทำให้ผู้อ่านได้รับความไพเราะและเกิดความประทับใจ

ดังนั้นการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองจึงมีความสำคัญเพราะ นอกจากจะแสดงถึงความสามารถทางด้านภาษาแล้ว ยังเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญในรายวิชาภาษาไทย ซึ่งปรากฏในหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 1 การอ่าน โดยกำหนดว่า เมื่อนักเรียนศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ นักเรียนต้องสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้อย่างถูกต้องและเข้าใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง จึงมีคุณค่ามากต่อนักเรียนและครูผู้สอน ช่วยโน้มน้าวจิตใจทั้งผู้อ่านและผู้ฟังให้ผูกพันกับวรรณคดีไทย นันทา ขุนภักดี (2559: 285) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านทำนองร้อยกรองไทยไว้ว่า การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองช่วยอำนวยความสะดวกต่อกระบวนการเรียนการสอนทำให้ผู้สอนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพราะผู้เรียนศรัทธา กระตุ้นความสนใจด้านการอ่านทำนองต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ช่วยผู้เรียนให้เข้าใจและจำบทกวีนิพนธ์ได้เร็วมากขึ้น และชวนให้สนใจอยากอ่านบทอื่น ๆ ต่อไปอีก ช่วยในการถ่ายทอดวรรณคดี ช่วยเผยแพร่วรรณคดีให้กว้างขวางขึ้น ช่วยสร้างความสนใจด้านการเรียนวรรณคดีให้มีมากขึ้นในทุกระดับการศึกษา ช่วยเสริมการแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองให้ไพเราะขึ้น การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดการเรียนการสอนในเรื่องการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเพื่อให้นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง เหมาะสม เพราะมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมที่ปรากฏบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ในเนื้อหาบทเรียนวรรณคดี

จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจสภาพปัญหาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 45 คน และการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการทดสอบการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนโดยใช้เกณฑ์การประเมินของผู้วิจัยกำหนด ผลปรากฏว่า นักเรียนจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยกำหนดในระดับร้อยละ 60 ผู้วิจัยจึงจัดทำแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงปัญหา และผู้วิจัยจึงได้ประเมินจากการจัดการเรียนการสอนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 พบว่ามีปัญหาในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องที่พบทั้งเรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล การเว้นวรรค ไม่ถึงหลักการเอื้อนเสียงระดับเสียงสูง-ต่ำ เพื่อให้เกิดความไพเราะในการอ่าน รวมถึงไม่สามารถใช้น้ำเสียงถ่ายทอดอารมณ์ตามบทประพันธ์ที่อ่านได้ เป็นเหตุให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ขาดทักษะในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ได้แก่ การอ่านออกเสียงถูกต้อง การออกเสียง และการถ่ายทอดอารมณ์ ซึ่งสาเหตุของปัญหาดังกล่าว มาจากนักเรียนขาดการได้รับการฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ขาดสื่อการสอนที่น่าสนใจ และขาดตัวอย่างการอ่านที่ถูกต้องเพื่อจะนำมาเป็นแนวทางในการฝึกฝน จึงไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ขาดการทบทวนข้อดี ข้อบกพร่องของการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตนเอง และไม่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้นั้น ต้องได้รับการแก้ไข เพราะไม่เป็นไปตามที่ตัวชี้วัดกำหนด อาจส่งผลกระทบต่อ

นักเรียนและครูผู้สอนในการเรียนวรรณคดีไทยที่ส่วนใหญ่เป็นบทร้อยกรองซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองในการอ่านบทร้อยกรองที่ปรากฏในวรรณคดี

ชุดกิจกรรม เป็นอีกหนึ่งสื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ และได้ฝึกฝนเป็นขั้นตอน เพื่อเกิดความชำนาญ สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2552: 14) ให้คำจำกัดความว่า ชุดการเรียนการสอน หมายถึง นวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่าง ๆ ในชุดการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นชุดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน จนกระทั่งนักเรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาชุดการเรียนการสอนด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ซึ่งในชุดการเรียนการสอนนั้นประกอบไปด้วย สื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การใช้ชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนตามขั้นตอนจนเกิดทักษะได้สอดคล้องกับ อิตารัตน์ ผุงพิลา อูษา ปราบหงส์ พจมาน ชำนาญกิจ (2558) ได้นำชุดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ ไปใช้พบว่าหลังการใช้ ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการสอนแบบกรณีตัวอย่าง เป็นวิธีที่นักเรียนได้เห็นจากตัวอย่างที่ถูกต้อง และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการฝึกฝนต่อตนเองได้ สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2550: 142) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง หมายถึง การสอนที่มีการนำเสนอสภาพการ หรือปัญหาโดยใช้กรณีเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงหรืออาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง มาดัดแปลงเพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนได้ศึกษา วิเคราะห์และมีการฝึกให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ มองเห็นปัญหาอย่างแท้จริงและฝึกฝนหาทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ ผู้เรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมกันตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหอย่างอิสระ นับว่าเป็นการฝึกผู้เรียนให้รู้จักปัญหาอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้จริง สอดคล้องกับ นิวัติ จันทราช (2554) นำวิธีการเรียนการสอนแบบกรณีศึกษาไปใช้ในรายวิชา MGT 351 องค์การและการพัฒนาองค์การ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมในหัวข้อภาวะผู้นำในองค์การ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาดิฉัน และส่วนความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษา พบว่า มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง และมีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษานวัตกรรมที่จะนำมาแก้ไขเกี่ยวกับสภาพปัญหาเรื่องการออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 พบว่า มีวิธีการสอนคือการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ผู้วิจัยได้นำนวัตกรรมที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองครั้งนี้ คือชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง เพราะเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง นักเรียนสามารถสังเกตเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนและนำไปฝึกฝนปฏิบัติจนเกิดความชำนาญจนทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัญหาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ
2. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ
3. เพื่อศึกษานวัตกรรมที่นำไปใช้ในการแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ

4. เพื่อศึกษาผลของการนำนวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่อ่านออกเสียงบทร้อยกรองไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดในระดับร้อยละ 60

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณประกอบไปด้วย แบบตรวจสอบความสอดคล้องสภาพปัญหาและนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง แบบตรวจสอบของชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง แบบตรวจสอบกรณีตัวอย่าง แบบตรวจสอบเกณฑ์การประเมิน และแบบตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) วิธีการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเบื้องต้น 2) การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ และ 3) การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบไปด้วย แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจากการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกข้อมูลการศึกษาหนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ชุดกิจกรรม และรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยชี้แจงแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบ

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอกรณีตัวอย่าง ขั้นที่ 3 การศึกษากรณีตัวอย่าง และวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง ขั้นที่ 4 การอภิปรายกรณีตัวอย่าง ขั้นที่ 5 สรุปผลการเรียนรู้ และขั้นที่ 6 ประเมินผลการเรียนรู้

3.3 เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยทำการประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.4 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนานวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

หลังจากผู้วิจัยศึกษาและพบนวัตกรรมดังกล่าว คือ ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบนวัตกรรมเพื่อหาค่าความสอดคล้อง สรุปผลการตรวจสอบ ดังนี้

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เท่ากับ 1.00 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่าสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้

ผลประเมินพบว่าสภาพปัญหาและนวัตกรรม มีค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่านวัตกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

ผลประเมินพบว่าชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง มีค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างสามารถนำไปแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนได้

ผลประเมินพบว่ากรณีตัวอย่างที่นำมาประกอบในชุดกิจกรรมมีค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่า กรณีตัวอย่างสามารถนำไปเป็นตัวอย่างให้นักเรียนสามารถศึกษาและแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้

แบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองมีค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่าแบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองสามารถนำไปใช้ประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนได้

2. ผลการนำนวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้แก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

ผลการนำนวัตกรรม ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมงในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองไปในทางที่ดีขึ้นและสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในส่วนของตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เรื่องการอ่าน จากสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 ภายในประเทศไทย ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องปรับการเรียนการสอนจากรูปแบบในชั้นเรียนปกติให้อยู่ในรูปแบบช่องทางออนไลน์ตามมาตรการ การป้องกันภายในประเทศ การจัดการเรียนการสอนในช่องทางออนไลน์ครั้งนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการปฏิบัติตามชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปที่ละขั้นตอน โดยผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์ในระบบ GOOGLE MEET และสามารถติดตามประเมินผลการอ่านทางช่องทางออนไลน์ของนักเรียนได้

ผลการนำนวัตกรรมหลังการตรวจสอบค่าความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่านวัตกรรมมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้ ผลการนำนวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้แก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 5 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รวม 3 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ปรากฏผลการประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองจากการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนและร้อยละของการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียน จำแนกเป็นรายบุคคล

นักเรียน	เลขที่	การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง		
		ประเภทกลอนสุภาพ		
		15 (คะแนน)	ร้อยละ	การประเมิน
คนที่ 1	16	10	66.00	ผ่าน
คนที่ 2	20	12	80.00	ผ่าน
คนที่ 3	23	11	73.00	ผ่าน
คนที่ 4	25	10	66.00	ผ่าน
คนที่ 5	28	12	80.00	ผ่าน

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลของการนำนวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง เพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง จากผลวิเคราะห์ข้อมูลในระยะที่ 1-3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองทั้ง 5 คน สามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด โดยผ่านการทดสอบการประเมินร้อยละ 60

สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ ผู้วิจัยจึงได้ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน โดยการสำรวจสภาพปัญหาและสาเหตุการเรียนรู้ในชั้นเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่า ในเรื่องปัญหาของการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองสาเหตุเนื่องจากนักเรียนขาดทักษะการฝึกฝนอย่างจริงจัง ทำให้มีพื้นฐานการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองที่ไม่มาตั้งแต่ต้น รวมถึงขาดการเรียนรู้วิธีการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน ขาดสื่อหรือตัวอย่างที่น่าสนใจ จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้ และไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด ในเรื่องของการอ่าน ได้ระบุไว้ว่า นักเรียนต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและศึกษาหานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหา โดยผู้วิจัยได้นำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความสอดคล้อง ผลการตรวจสอบพบว่า ค่าความสอดคล้องของสภาพปัญหาและนวัตกรรม มีค่าความสอดคล้องมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่า แสดงว่านวัตกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ผลการตรวจสอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง มีค่าความสอดคล้อง มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66– 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างสามารถนำไปแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนได้ กรณีตัวอย่างที่นำมาประกอบในชุดกิจกรรมมีค่าความสอดคล้องมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์

มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่า กรณีตัวอย่างสามารถนำไปเป็นตัวอย่างให้นักเรียนศึกษาและแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้ และแบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองมีค่าความสอดคล้อง แสดงว่าแบบมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 0.50 แสดงว่า ประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองสามารถนำไปใช้ประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียนได้

ผลการนำชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้ในการแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง พบว่า ผลคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองท้ายบทเรียนนักเรียนทั้ง 5 คน มีผลพัฒนาการที่ดีขึ้น ผู้วิจัยวัดจากผลคะแนนทดสอบท้ายบทเรียนที่สูงขึ้น ผลคะแนนของผู้เรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดในระดับร้อยละ 60 กล่าวคือ ประสิทธิภาพของการนำนวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้ในการแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ทำให้นักเรียนมีผลการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองไปในทางที่ดีขึ้น เพราะชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างสามารถทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการฝึกปฏิบัติโดยการศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้ด้วยตนเอง มีผลทำให้เกิดทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองในภายหลังการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างสามารถช่วยให้นักเรียนศึกษาและได้ฝึกทักษะการเรียนรู้การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้

ผลการศึกษาข้อดีและข้อจำกัดของใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง เป็นเครื่องมือและนวัตกรรมที่ดีที่ควรพัฒนาให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยมีข้อดีสรุปได้ดังนี้ ข้อดีคือชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง เป็นชุดกิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นลำดับขั้นตอนตามแนวคิดรูปแบบการสอนแบบกรณีตัวอย่าง จึงทำให้การฝึกฝนเป็นไปทีละระดับมีความต่อเนื่องไม่ข้ามขั้นใดขั้นหนึ่งไป มีความหลากหลาย และสะดวกต่อการเรียนรู้ สามารถศึกษาเพิ่มเติมในเวลาที่ต้องการฝึกฝนนอกเวลาเรียนได้ กรณีตัวอย่างที่ประกอบภายในชุดกิจกรรม เป็นนักเรียนในวัยใกล้เคียงตัวนักเรียน ทำให้การศึกษาค้นคว้าตัวอย่างของนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย ดูไม่ไกลตัวนักเรียนจนเกินไป ในส่วนของข้อจำกัด พบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง เป็นกิจกรรมที่ควรดำเนิน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทีละขั้นตอน เพื่อที่จะได้เชื่อมโยงกิจกรรมไปจนครบทุกกิจกรรมและทำการประเมินผล หากนักเรียนไม่ปฏิบัติให้ครบทุกกิจกรรมไปตามขั้นตอนภายในแต่ละชุดกิจกรรมหรือข้ามขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป การฝึกทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองอาจขาดช่วงไปได้กรณีตัวอย่างที่นำมาให้นักเรียนได้ศึกษานั้น เป็นกรณีตัวอย่างหรือบุคคลที่ต่างวัยกับนักเรียนมาก อาจทำให้นักเรียนเข้าถึงได้ยาก ดูไกลตัวนักเรียนเกินไป การจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ในการเชื่อมโยงเพื่อศึกษา เช่น ชิ้นศึกษาวิทัศน์กรณีตัวอย่าง หากนักเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ที่ไม่สะดวกต่อการเรียนรู้ หรือสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ อาจทำให้นักเรียนขาดตัวอย่างในการศึกษาได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ ปีการศึกษา 2563 สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

การแก้ปัญหการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง สามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีพัฒนาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้ดีขึ้นตามลำดับ โดยผลการพัฒนานักเรียนมีผลการประเมินตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดร้อยละ 60 ซึ่งผลคะแนนการประเมินนักเรียนทั้ง 5 คน มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนคนที่ 1 และนักเรียนคนที่ 4 จะมีผลคะแนนพัฒนาการครั้งแรกสูงและครั้งที่สองลดลง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนทั้งสองค่อนข้างมีปัญหาในด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร และบุคลิกภาพที่ขาดความมั่นใจในการอ่านส่งผลให้การประเมินมีคะแนนลดลงจากรอบแรก รวมทั้งผู้วิจัยได้เรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก จึงทำให้นักเรียนได้เรียนจาก

เรื่องที่ทำให้ได้คะแนนที่สูง และเริ่มเรียนเรียงตามลำดับขั้นของความยากของเนื้อหาในเรื่องของการอ่านออกเสียง จึงทำให้มีคะแนนลดลง ส่วนนักเรียนคนที่ 2 3 และ 5 ไม่ได้มีปัญหาในเรื่องดังกล่าวจึงสามารถมีคะแนนพัฒนาการไปทางที่ดีขึ้นตามลำดับ

การใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองสามารถช่วยให้นักเรียนฝึกฝนและปฏิบัติตามขั้นตอน พร้อมกับมีครูให้คำแนะนำในการอ่านออกเสียง หรือให้คำปรึกษาเพิ่มเติมเรื่องการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ทำให้นักเรียนได้เรียนไปทีละขั้นตอนและปฏิบัติตามการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับสุนทร สันธพานนท์ (2552: 14) กล่าวว่า ชุดการเรียนการสอน เป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่าง ๆ ในชุดการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นชุดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน

ผลการนำกรณีตัวอย่างมาใช้นักเรียนได้ศึกษาเป็นวิธีที่นักเรียนได้เห็นจากตัวอย่างที่ถูกต้อง กรณีตัวอย่างที่ประกอบภายในชุดกิจกรรม ที่ผู้วิจัยได้นำมาให้นักเรียนได้ศึกษาอยู่ในรูปแบบ วิดีทัศน์ ซึ่งกรณีตัวอย่างเป็นนักเรียนในวัยใกล้เคียงตัวนักเรียน ทำให้การศึกษากกรณีตัวอย่างของนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย ครูไม่ไกลตัวนักเรียนจนเกินไปสามารถนำไปเป็นแนวทางในการฝึกฝนต่อตนเองได้ นักเรียนได้ศึกษากกรณีตัวอย่างและวิเคราะห์ห้การฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ มองเห็นปัญหาอย่างแท้จริงและฝึกฝนหาทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ ผู้เรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันตลอดจนร่วมกันตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหอย่างอิสระ นับว่าเป็นการฝึกผู้เรียนให้รู้จักปัญหาอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้จริง สอดคล้องกับ นิวัติ จันทราช (2554) กระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาดีขึ้นและเกิดความพอใจหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดกรณีตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ ปีการศึกษา 2563 สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้ มีผลทำให้นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยกำหนด ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนได้ศึกษาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของชุดกิจกรรมตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง และลงมือปฏิบัติตาม โดยมีครูคอยชี้แนะ และอธิบายให้คำปรึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียน รวมทั้งนักเรียนมีสนใจและความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของตนเอง มีความรับผิดชอบหน้าที่ เป็นผลทำให้การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ควรที่จะข้ามขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป เพราะอาจทำให้ขาดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องได้
2. ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนควรมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนร่วมด้วยเพื่อจะได้ชี้แนะข้อแก้ไขเพิ่มเติมหรือเสนอแนะในส่วนที่นักเรียนอาจขาดความเข้าใจไปในช่วงการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายบุคคลได้
3. ผลการสังเกตพฤติกรรมในระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่าง ผ่านการสังเกตและตั้งคำถามความสนใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนให้ความสนใจมากกว่าการเรียนภายในห้องเรียนปกติ ครูควรนำชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาส่วนอื่นเพิ่มเติม เช่น การอ่านออกเสียงประเภทร้อยแก้ว

ข้อเสนอแนะในการใช้ทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการนำนวัตกรรมชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามแนวคิดกรณีตัวอย่างไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรพัฒนาในส่วนของวิดีโอที่ควรเพิ่มระยะเวลาในวิดีโอเพิ่มมากยิ่งขึ้น และปรับความคมชัดของภาพวิดีโอในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้เข้าถึงการรับชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรจัดทำวิดีโอในรูปแบบ ซีดี หรือ ดีวีดี สำรองไว้ หากเกิดกรณีที่สัญญาณการเชื่อมโยงกรณีตัวอย่างที่ขาดหายไป เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการศึกษากรณีตัวอย่างของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- ธิดารัตน์ ฝูงพิลา อุษา ปราบหงส์ และพจมาน ชำนาญกิจ. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร*, 7(18), 91-102.
- นันทา ขุนภักดี. (2559). *การอ่านทำนองร้อยกรองไทย*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.
- นิวัติ จัทรราช. (2554). *ผลของการใช้วิธีการเรียนแบบกรณีศึกษาในรายวิชา MGT 351 องค์การและการพัฒนาองค์การ*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิชาบริหารธุรกิจ.
- ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ. (2557). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรม ม.๔*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2550). *สุดยอดวิธีการสอนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม นำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2552). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์.

ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2
Leadership of Administrators Affecting to School Administration
in Educational Opportunity Expansion Schools under
Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2

จิตราวดี วังกานนท์¹ และ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์²
Jitrawadee Wangkanon¹ and Pornsak Sucharitrak²

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ระดับประสิทธิภาพการบริหารงาน และ 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 558 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 36 คน และครู 522 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบหลาย

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

E-mail : jit.wangkanon@gmail.com

²อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

E-mail : dr_singha@hotmail.com

¹Faculty of Education Program in Educational Administration, Muban Chom Bueng Rajabhat University,

E-mail : jit.wangkanon@gmail.com

²ADVISOR of Education Program in Educational Administration, Muban Chom Bueng Rajabhat

E-mail : dr_singha@hotmail.com

ขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม ด้านภาวะผู้นำแบบชี้แนะ ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ และด้านภาวะผู้นำแบบสนับสนุน 2. ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต คือ ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ (X_4) ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม (X_3) และภาวะผู้นำแบบชี้แนะ (X_1) ซึ่งส่งผลทางบวก และตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนได้ร้อยละ 64.00 และส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_{\text{tot}} = -.079 + .583X_4 + .310X_3 + .134X_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{\text{tot}} = .640X_4 + .301X_3 + .131X_1$$

คำสำคัญ ภาวะผู้นำ, การบริหารงาน, โรงเรียนขยายโอกาส

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the level of leadership of administrators 2) the level of effective management in schools and 3) study the leadership of administrators affecting to school administration in opportunity expansion schools under Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2. The samples were 36 schools under Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2 using the stratified random sampling. The instrument use for collecting data was 5 rating scales questionnaire with reliability 0.88. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, means, standard deviation and stepwise multiple regression analysis. The research findings/results were as follows: 1. The leadership of administrators under Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2 were a high level. When considering each aspect, it was found that it was at the high level in all aspects. By sorting the average value from highest to lowest as follows participative leader, Directive leader, Achievement-oriented leader, and Supportive leader. 2. The level of effective management in schools under Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2 were a high level. When considering each aspect, it was found that it was at the high level in all aspects. By sorting the average value from highest to lowest as follows the ability to solve school problems, ability to modify and improve the school, the ability to produce students with high academic achievement, and the ability to develop students to have a positive attitude. 3. The leadership of administrators in achievement-oriented leader (X_4) participative leader (X_3) and directive leader (X_1) affective to effective management in schools under Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2. Which can be written as follows

$$Y_{tot} = -.079 + .583X_4 + .310X_3 + .134X_1$$

$$Z_{tot} = .640X_4 + .301X_3 + .131X_1$$

Keywords: leadership, administration, opportunity expansion schools

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ ดังนั้น เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติและในทุกช่วงวัยสามารถได้รับการพัฒนาและยกระดับได้เต็มศักยภาพและเหมาะสม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของพัฒนาทุนมนุษย์ และปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างครอบคลุม ประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ควบคู่กับการปฏิรูปที่สำคัญทั้งในส่วนของปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เพื่อให้คนมีความดีอยู่ใน ‘วิถี’ การดำเนินชีวิตและมีจิตสำนึกร่วมในการสร้างสังคมที่น่าอยู่ และมีการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉมในทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครูให้เป็นครูยุคใหม่ สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรม และสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท และการปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทั้งการเสริมสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งอบอุ่นซึ่งเป็นการวางรากฐานการส่งต่อเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพสู่การพัฒนาในช่วงอายุถัดไป โดยการส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพ การสร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วม (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561)

ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับองค์กรทุกประเภทไม่ว่าองค์กรของรัฐหรือเอกชน เพราะองค์กรจะมีความเจริญรุ่งเรืองหรือตกต่ำหรือไม่เพียงใดนั้น สาเหตุหนึ่งมาจากการที่ผู้บริหารในองค์กรนั้นมีภาวะผู้นำเพียงพอที่โน้มน้าวให้บุคลากรทำงานให้แก่องค์การตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ (ภารดี อนันต์นาวิ, 2551) ในการจัดการศึกษาทุกระดับ บุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การพัฒนาคนเกิดการขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ ผู้บริหารสถานศึกษา เพราะผู้บริหาร

ต้องเป็นผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา รวมทั้งความสามารถในการระดมและใช้ทรัพยากรเพื่อการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเปรียบได้ว่าเป็นจอมทัพสำคัญที่จะนำพาองค์กรให้ก้าวไปในกระแสแห่งการปฏิรูปได้อย่างมีประสิทธิภาพและศักดิ์ศรี เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นำไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ โดยการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสู่การปฏิบัติที่แสดงให้เห็นศักยภาพ เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา เพราะผู้บริหารเป็นผู้นำสถานศึกษา จำต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน ตลอดจนต้องมีภาวะผู้นำ เพื่อนำสถานศึกษาบรรลุมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด (ธีรดา สืบวงศ์ชัย, 2553) ดังนั้น ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดของผู้บริหารในการนำพาองค์กรให้อยู่รอดและเจริญก้าวหน้าก็คือ ภาวะผู้นำ องค์กรใดมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่ดี มีความสามารถ ย่อมสามารถนำองค์กรสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมาย ในทางตรงกันข้ามหากองค์กรใดมีผู้บริหารที่ด้อยคุณภาพ ย่อมทำลายขวัญและกำลังใจของผู้ใต้บังคับบัญชา อันจะนำไปสู่ผลผลิตที่ต่ำลง และผลการดำเนินงานที่ล้มเหลว (การดี อนันต์นาวิ, 2551)

ประสิทธิผลมีความสำคัญอย่างยิ่งในศาสตร์ทางการบริหารและองค์การ นับว่าเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารองค์การประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด องค์กรจะอยู่รอดและมีความมั่นคงจะขึ้นอยู่กับประสิทธิผลขององค์กร ถ้าองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์จะสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ ถ้าไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์องค์กรจะล่มสลายไปในที่สุด ดังนั้น ประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญต่อองค์การ ดังนี้ 1) ช่วยตรวจสอบวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์การ การจัดตั้งองค์การย่อมกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนเพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามความต้องการหรือไม่ 2) ประเมินผลการดำเนินงานกับแผนงานที่กำหนด การดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมย่อมต้องมีการวางแผน กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ การจัดสรรทรัพยากร การใช้อำนาจหน้าที่การบริหาร การปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน 3) ประเมินผลสำเร็จกับวัตถุประสงค์ เปรียบเทียบผลงานที่ดำเนินการได้ตามแผนงานกับวัตถุประสงค์ขององค์การที่คาดหวัง ถ้าผลของงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และความคาดหวังขององค์การ แสดงว่าองค์กรมีประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพอาจพิจารณาเป็น 2 ระดับคือ 1) ประสิทธิภาพของบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถปฏิบัติงานใด ๆ หรือปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ แล้วประสบผลสำเร็จ ทำให้บังเกิดผลโดยตรงและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ผลที่เกิดขึ้นมีลักษณะคุณภาพ เช่น ความถูกต้อง ความมีคุณค่า เหมาะสมดีกับงาน ตรงกับความคาดหวังและความต้องการของหมู่คณะ สังคม และผู้จะนำผลนั้นไปใช้เป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และ 2) ประสิทธิภาพขององค์การ คือ การเน้นไปที่ผลรวมขององค์การ (การดี อนันต์นาวิ, 2551 อ้างอิงจาก ธงชัย สันติวงษ์, 2537) ซึ่ง แซมมอนส์, ฮิลล์แมน, และมอร์ติเมอร์ (Sammons, Hillman, & Mortimore, 1994) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สอดคล้องกับประสิทธิภาพของโรงเรียนที่ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ จะประกอบด้วย ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาชีพ มีเป้าหมายและ

วิสัยทัศน์ร่วมกัน มีสภาพแวดล้อมที่ดี มุ่งเน้นคุณภาพการเรียนการสอน มีจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจน มีความคาดหวังในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีระบบการเสริมแรงทางบวก มีระบบการติดตามความสำเร็จของผู้เรียน ส่งเสริมสิทธิและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน มีการร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียน มีการพัฒนาองค์กรอยู่ตลอดเวลา และแฮนสัน (Hanson, 1996) ได้เสนอลักษณะของสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลจะประกอบด้วย มีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน บรรยายภาคนับสนุนการเรียนรู้ มีการติดตามกำกับกระบวนการเรียนการสอน บุคลากรมีมาตรฐาน ส่งเสริมการรักษาวินัยของผู้เรียน และมีการจัดสภาพแวดล้อมและสวัสดิการการทำงานจากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา ดังเช่น สุพิช จุ้ยกลาง (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการทำงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด สอดคล้องกับ ขนิษฐา ก้อนเพชร (2559) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาไทยในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม และภาวะผู้นำแบบสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา ดังเช่น ปรีชา ทศนัลละไม (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1-3 พบว่า ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด สอดคล้องกับ อัมภา ปิยารมย์ (2549) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาภาวะผู้นำกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออก พบว่า ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬบุรี เขต 2 จึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬบุรี เขต 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬบุรี เขต 2

3. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

ภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 558 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน และครู 522 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 226 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน และครู จำนวน 190 คน ได้มาจากการเปิดตารางของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\alpha = .05$) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยใช้อำเภอเป็นชั้นในการสุ่ม และใช้การสุ่มตัวอย่างสถานศึกษาในแต่ละอำเภอด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) และเพื่อให้ได้ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ส่วนครูใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาด

อำเภอ	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
1 โพธาราม	12	155	167	12	56	68
2 บ้านโป่ง	14	227	241	14	83	97
3 ดำเนินสะดวก	8	110	118	8	40	48
4 บางแพ	2	30	32	2	11	13
รวม	36	522	558	36	190	226

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ ตำแหน่งปัจจุบัน และที่ตั้งของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหาร โดยผู้วิจัยประยุกต์จากทฤษฎีวิถีทางและเป้าหมาย (Path-goal theory) ของ โรเบิร์ต เฮ้าส์ (Robert House) จำนวน 4 องค์ประกอบ โดยมีตัวแปรย่อยในแต่ละองค์ประกอบรวม 4 ตัวแปรย่อย มีข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 40 ข้อ (Robbins, 1990)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน โดยผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดของ ฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้องและเป็นระบบ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงเพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลและติดตามรวบรวมแบบสอบถามคืนจากสถานศึกษาต่าง ๆ ทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับมา จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 95.58

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจัดกระทำข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับคืนมา
2. จัดระบบข้อมูล ตรวจสอบรวบรวมคะแนนแบบสอบถามที่สมบูรณ์
3. นำข้อมูลไปคำนวณหาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามรายละเอียดเกี่ยวกับ

เพศ ตำแหน่งปัจจุบัน และที่ตั้งของโรงเรียน ใช้การแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานของสถานศึกษา ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ได้นำค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่ได้มาเทียบเคียงกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 โดยภาพรวม

(n = 216)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ	ระดับ
1. ภาวะผู้นำแบบชี้แนะ (X_1)	4.39	0.25	มาก	2
2. ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน (X_2)	4.36	0.28	มาก	4
3. ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม (X_3)	4.45	0.24	มาก	1
4. ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ (X_4)	4.37	0.28	มาก	3
รวม (X_{tot})	4.39	0.22	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.22) และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.24) ด้านภาวะผู้นำแบบชี้แนะ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.25) ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.28) และด้านภาวะผู้นำแบบสนับสนุน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.28)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวม

(n = 216)

ประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (Y_1)	4.43	0.30	มาก
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก (Y_2)	4.39	0.25	มาก
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน (Y_3)	4.45	0.30	มาก
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาโรงเรียน (Y_4)	4.48	0.42	มาก
รวม (Y_{tot})	4.44	0.25	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.25) และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาโรงเรียน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.42) ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.30) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.30) และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.25)

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ในภาพรวม

ตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าสมการ	R	R ²	S.E.	สัมประสิทธิ์ถดถอย		t	Sig.
				พหุคูณ			
				β	Beta		
ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ (X ₄)	.884	.781	.043	.583	.640	13.436**	.000
ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม (X ₃)	.917	.841	.032	.310	.301	9.619**	.000
ภาวะผู้นำแบบชี้แนะ (X ₁)	.921	.848	.044	.134	.131	3.044**	.003
ค่าคงที่			.157	-.079		-.506	.614

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Residual = 2.072

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

F = 393.939

Sig F = .000

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการตามลำดับขั้นตอน คือ ภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ (X₄) ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม (X₃) และภาวะผู้นำแบบชี้แนะ (X₁) ซึ่งส่งผลทางบวก

ตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ถูกคัดเลือกเข้ามามีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรือค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (beta) เรียงตามลำดับการคัดเลือกดังนี้ .583, .310 และ .134 ตามลำดับ การคัดเลือกเข้าสมการในแต่ละขั้นตอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .884, .917 และ .921 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R²) เท่ากับ .781, .841 และ .848 ตามลำดับ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย (S.E.) เท่ากับ .043, .032 และ .044 ตามลำดับ ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถร่วมกันทำนายผลของประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนได้ร้อยละ 64.00 และส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนเขียนเป็นสมการถดถอยจากคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y_{\text{tot}} = -(.079) + .583(X_4) + .310(X_3) + .134(X_1)$$

และเขียนเป็นสมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z_{\text{tot}} = .640(X_4) + .301(X_3) + .131(X_1)$$

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมด้านภาวะผู้นำแบบชี้แนะ ด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ และด้านภาวะผู้นำแบบสนับสนุน

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารด้านภาวะผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จ ด้านภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม และด้านภาวะผู้นำแบบชี้แนะ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวม

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยข้างต้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

จากผลการวิจัยที่พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาใช้ภาวะผู้นำในการช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ได้แก่ การช่วยให้บุคลากรได้รับการประสานงานและแนะนำการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ช่วยประสานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดให้ดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกัน โดยเฉพาะในช่วงที่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดอยู่ในระหว่างการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างส่วนต่าง ๆ รวมถึงการช่วยให้บุคลากรในสถานศึกษาบรรลุถึงความต้องการต่าง ๆ ทั้งในด้านความพึงพอใจ และเป้าหมายส่วนบุคคล โดยจะเป็นผู้ที่ชักชวน จูงใจให้ผู้ร่วมงานมีความยินดีและมีความเต็มใจที่จะร่วมมือปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมทรง สุทธิชนะจินดา (2559) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด

พิจิตร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตรในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิดา บุรณจันทร์ (2550) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนแสดงพฤติกรรมภาวะผู้นำทุกด้านในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำทางระดับมาก 2) ภาวะผู้นำด้านการท้าทายและกล้าเผชิญกับกระบวนการ และภาวะผู้นำด้านการบำรุงขวัญและกำลังใจ สัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การมากที่สุด ส่วนวุฒิการศึกษาของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการพัฒนาทางวิชาการของผู้เรียน อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการพัฒนาทางวิชาชีพและคุณภาพของอาจารย์ ขนาดของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการเป็นระบบเปิดและความสัมพันธ์ชุมชน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ให้ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารด้านภาวะผู้นำแบบสนับสนุนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรสร้างบรรยากาศในการทำงานให้มีความเป็นมิตร มีการกล่าวให้กำลังใจในการปฏิบัติงานแก่คณะครู และยกย่องชมเชยแก่คณะครูเมื่อผลการปฏิบัติงานแล้วเสร็จตามเป้าหมาย
2. ประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงออกถึงการเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และพัฒนานักเรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ตามที่คุณวิจัยได้มีข้อเสนอแนะของการวิจัยดังกล่าวไว้ข้างต้น เพื่อให้งานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ได้แพร่หลายออกไป และเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้สนใจทั่วไป จึงขอเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานในสถานศึกษา
2. ศึกษาบทบาทการบริหารงานของโรงเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

เอกสารอ้างอิง

- ชนิษฐา ก้อนเพชร. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาไทยในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2537). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีรดา สืบวงศ์ชัย. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นิธิดา บุณจันทร. (2550). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรีชา ทศนละไม. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1-3. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2551). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มนตรี.
- สมทรง สุทัศน์จินดา. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580. กรุงเทพฯ.
- สุพิช จุ้ยกลาง. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการทำงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อำภา ปิยามมย์. (2549). การศึกษาภาวะผู้นำกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออก (ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Hanson, Mark E. (1996). *Educational Administration and Organizational Behavior*. Boston: Allyn and Bacon.

- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Robbins, S. P. (1990). *Organization theory: Structure, design, and applications* (3rd ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Sammons, P., Hillman, J., & Mortimore, P. (1994). *Key characteristics of effective school: A review of school effectiveness research*. London: Office for standards in Education.

การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยใช้บัตรคำ
The Development of English Grammar Proficiency in Present Simple Tense
for Matthayom Suksa 1 Students in Watkhemapiratararam School
by Using Flashcards

สยามรัฐ จิตแจ้ง¹ และ อาบีเกล มีลาด เอสเซียน²
Siamrat Jitjang¹ and Abigail Melad Essien²

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำนวน 39 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บัตรคำ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Present Simple Tense หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนใช้บัตรคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำที่ใช้ประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.60)

คำสำคัญ: ความสามารถด้านไวยากรณ์, ปัจจุบันกาลสมบูรณ์, บัตรคำ

¹ นักศึกษาด้านภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: s59131110026@ssru.ac.th

² อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: abigail.me@ssru.ac.th

¹ English major student, faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University E-mail: s59131110026@ssru.ac.th

² Research advisor, English department, faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University E-mail: abigail.me@ssru.ac.th

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare the English grammar ability of Matthayom Suksa 1 students before and after using flashcards, 2) to study the satisfaction of Matthayom Suksa 1 students toward teaching and learning management by using flashcards. The target group was 39 students in Matthayom Suksa 1 of Watkhemaphirataram School which are selected by purposive random sampling method. The research instruments were flashcards, English lesson plans, pre-test and post-test, and satisfaction assessment forms. The statistics used in analyzing the data were Mean ($\bar{x}$), Standard deviation (S.D.), and t-test. The findings revealed that after using flashcards in learning activities, the scores of the students on the topic of Present Simple Tense were significantly higher than before using flashcards at .01 level. And 2) the students' satisfaction toward teaching and learning management by using flashcards was at a high level ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.60).

Keywords: English grammar ability, present simple tense, flash cards,

บทนำ

หลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะในด้านไวยากรณ์ แต่อย่างไรก็ตามการเรียนไวยากรณ์ยังคงเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เพราะนักเรียนมักจะคิดว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อ อีกทั้งกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดประสิทธิภาพในทักษะด้านอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน (Musigrungsi, 2002) นอกจากนี้จากการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ ปี 2009-2015 ของบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลก ที่ได้จัดอันดับระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ จากแบบทดสอบวัดระดับ (Placement test) ที่ มีการวัดทั้งความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่าน และการฟังผลปรากฏว่า ประเทศไทยมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน (ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ, 2558) และยิ่งไปกว่านั้นผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : ONET) ที่จัดสอบโดยสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ย 3 ปีซ้อนหลัง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555-2557 อยู่ที่ร้อยละ 28.71, 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) กำหนดไว้ ทั้งยังสอดคล้องกับรายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนใน มิติ O-NET ปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ซึ่งได้เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556-2557 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับระดับประเทศ ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 พบว่าระดับประเทศ มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชา ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -2.89 ระดับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 29.99 และ 27.90 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนการพัฒนาเท่ากับ -2.90 และระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 31.29 และ 27.70 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนา เท่ากับ -3.59 จากผลดังที่ได้กล่าวมาชี้ให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าคะแนนพัฒนาของวิชา ภาษาอังกฤษอยู่ระดับที่ต้องปรับปรุงในทุกระดับ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรเร่งรัดพัฒนาทักษะต่าง ๆ ทางด้านภาษาอังกฤษ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2557)

ผลการวิจัยหลายชิ้น แสดงให้เห็นว่าครูและนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพราะเชื่อมั่นว่าไวยากรณ์จำเป็นในทุก ๆ ทักษะทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และครูนิยมใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือการสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ (deductive approach) ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะเน้นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก็ตาม และมีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีการสอนแบบดังกล่าวมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนได้ และทำให้นักเรียนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีการสอนแบบอื่น ๆ (Rajkhowa and Das, 2015; Uysal and Bardakci, 2014; McClure, 2006; Borg and Burn, 2008; Musigrungsi, 2002) ขณะเดียวกัน Borg and Burn (2008) ระบุว่ายังมีครูบางส่วนที่ให้ความสำคัญกับการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย (inductive approach) และเห็นว่าต้องสอนไวยากรณ์ร่วมในทุก ๆ ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แต่อย่างไรก็ตาม Krashen (1988) ได้เสนอแนวคิดว่าการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ให้ได้ผลดีนั้นคือ การที่ครูใช้ภาษาเป้าหมาย (Target language) เป็นสื่อในการสอนอย่างสม่ำเสมอ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับภาษานั้น ๆ แนวคิดดังกล่าวนี้แตกต่างกับผลการวิจัยของ Rajkhowa and Das (2015) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มักใช้ภาษาที่หนึ่งในการอธิบายไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างด้านระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของโครงสร้างภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

จากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกประสบการณ์สอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม นักเรียนมีผล

การเรียนรู้ที่ต่างกันมาก โดยวัดจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ร้อยละ 70 ซึ่งจากการที่นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกันมากจึงทำให้การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษยังไม่ประสบความสำเร็จนัก และเนื่องจาก Present Simple Tense เป็นเนื้อหาพื้นฐานของการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และผู้เรียนยังสามารถใช้ Present Simple Tense ในการต่อยอดเพื่อศึกษาใน Tense อื่น ๆ ต่อไป ประกอบกับการที่นักเรียนไม่สนใจและตั้งใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ มักจะเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการสอนของครูในชั้นเรียน มากกว่าการเกิดจากการเรียนรู้โดยธรรมชาติ การเรียนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีรากฐานที่แน่นอนจากความเข้าใจในด้านไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีการคิดค้น และพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้กับระบบการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและนวัตกรรมทางด้านการเรียนการสอน จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนการสอนโดยบัตรคำ เพื่อพัฒนาทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense มาทำการวิจัย การพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense ของนักเรียนโดยใช้บัตรคำ ซึ่งบัตรคำมีลักษณะเป็นกระดาษแข็งขนาดเล็กจึงสามารถพกพาไปสอนได้สะดวก ไม่ว่าจะเป็นการสอนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน และยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้หลายหลายวิธีตามความเหมาะสม ผู้วิจัยจึงเลือกบัตรคำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เด็กนักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ การคิด การทำ และการแก้ปัญหา เพื่อให้เด็กนักเรียนพัฒนาดตนเองให้เป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำเพื่อพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense โดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำอยู่ในเกณฑ์ดี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/11 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 39 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบกลุ่มจากนักเรียนทั้งหมด 16 ห้อง โดยพิจารณาจากคะแนนสอบด้านไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense ก่อนเรียนน้อยกว่า ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

2. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาวิจัย และเครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิจัย ดังนี้

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา/พัฒนาในการวิจัย ได้แก่ บัตรคำ และแผนการสอนซึ่งจัดการเรียนการสอนโดย จำนวน 5 แผน แผนละ 50 นาที แผนครอบคลุมเนื้อหาในหนังสือเรียน บทที่ 4-5 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense และแบบสอบถามความพึงพอใจ

3. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย แสดงดังตาราง

ตารางที่ 1 แผนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ระยะเวลาที่เก็บ	กิจกรรม/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือวิจัย
2 พฤศจิกายน 2563	ทดสอบก่อนเรียน	สมุดจดบันทึกพฤติกรรม
8 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 1	บัตรคำ และสื่อการสอน
11 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 2	บัตรคำและสื่อการสอน
15 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 3	บัตรคำและสื่อการสอน
16 พฤศจิกายน 2563	ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ 4	บัตรคำและสื่อการสอน
18 พฤศจิกายน 2562	ทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน
22 พฤศจิกายน 2563	นักเรียนประเมินความพึงพอใจ	แบบประเมินความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดการทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลจากการสอนโดยใช้บัตรคำและวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่อิสระ (Paired Samples T-test)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 2 ส่วน โดยใช้รูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บัตรคำ

คะแนนความเข้าใจไวยากรณ์ เรื่อง	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	df	t-test
Present Simple Tense	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	มาตรฐาน		
ก่อนเรียน	9.23	2.41	38	43.48
หลังเรียน	24.26	2.30		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนมีคะแนนความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense หลังเรียน ($\bar{x}$ = 24.26, S.D. = 2.30) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 9.23, S.D. = 2.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำในด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense ที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอนหลังการทดลอง

ข้อที่	รายการ	$\bar{x}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
	ด้านการสอนโดยใช้บัตรคำ	4.03	0.66	มาก

ข้อที่	รายการ	$\bar{x}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้มากขึ้น	4.33	0.69	มาก
2	กิจกรรมน่าสนใจ	4.25	0.59	มาก
3	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.75	0.54	มาก
4	ระยะเวลามีความเหมาะสม	3.78	0.83	มาก
5	กิจกรรมมีกติกาที่ปฏิบัติตามได้ง่าย	4.20	0.69	มาก
6	นักเรียนมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีในการค้นหาความรู้เพิ่มเติม	3.90	0.59	มาก
ด้านสื่อที่ใช้		3.98	0.67	มาก
7	ระดับความยากง่ายของเนื้อหามีความเหมาะสม	4.07	0.80	มาก
8	สื่อสะดวกในการใช้งาน	3.95	0.55	มาก
9	มีการใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ถูกต้องและเหมาะสมกับกิจกรรม	3.93	0.66	มาก
ด้านครูผู้สอน		3.77	0.58	มาก
10	ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา	3.85	0.53	มาก
11	ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	3.80	0.64	มาก
12	ผู้สอนมีการเตรียมสภาพห้องเรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้และทำกิจกรรม	3.80	0.57	มาก
ด้านการประเมิน		3.75	0.45	มาก
13	เกณฑ์การให้คะแนนมีความเหมาะสม	3.70	0.46	มาก
14	การแจ้งผลช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเอง	3.83	0.45	มาก
15	การแจ้งผลมีความเป็นระบบ	3.73	0.45	มาก
รวม		3.91	0.60	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนใช้บัตรคำที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอนด้านไวยากรณ์ เรื่อง Present Simple Tense โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.60)

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Present Simple Tense หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนใช้บัตรคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำที่ใช้ประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนได้ เท่ากับ 24.26 ซึ่ง เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ที่นักเรียนจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านไวยากรณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ ผลวิเคราะห์จากผลต่างคะแนนของข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.03 คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปัจจัยดังต่อไปนี้

1.1 ในจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำบัตรคำเข้ามาประกอบการสอน ซึ่งคุณลักษณะของแต่ละกิจกรรมนั้นเป็นการฝึกความเข้าใจและความสามารถด้านไวยากรณ์ไปพร้อม ๆ กับการแข่งขันหรือ การทำกิจกรรมเดี่ยวและเป็นทีม ทำให้นักเรียนมีความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ตื่นตัวไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน ไวยากรณ์ที่นำมาสอนเป็นไวยากรณ์ที่อยู่ในเนื้อหาบทเรียน ผู้วิจัยนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่ นักเรียนต้องเคลื่อนไหว และออกกำลังกายไปด้วย จากการสังเกตและจดบันทึกของผู้วิจัยขณะทำการ สอนพบว่านักเรียนจะรู้สึกตื่นตัวมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในขณะทำกิจกรรม นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือ กล้าแสดงออก ถึงแม้ว่าบางครั้งนักเรียนจะพูดผิดบ้างก็ตาม แต่นักเรียนก็มีความพยายาม และพึงพอใจในการใช้บัตรคำ ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตรงกับคำกล่าวของดอร์ช (Dolch, Online, 2001) ที่ว่า “บัตรคำศัพท์ที่เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น บัตรคำศัพท์สามารถใช้สอนคำศัพท์ที่ครูต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ซึ่งคำศัพท์นั้นอาจจะเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ สัตว์ คำคุณศัพท์ สถานที่ ฯลฯ โดยบัตรคำศัพท์แสดงให้เห็นความหมายที่เฉพาะเจาะจงของคำศัพท์นั้น ๆ ครูสามารถใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนได้หลายรูปแบบ เช่น การใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกฝนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการอ่านและฝึกเขียน”

1.2 ลักษณะของการใช้บัตรคำที่นำมาใช้ประกอบการสอนมีลักษณะหลากหลาย เช่น มีทั้งประเภทเล่นคนเดียวและเล่นเป็นกลุ่ม ส่วนใหญ่จะเน้นกิจกรรมที่มีการแข่งขันเป็นกลุ่มหรือหมู่คณะ เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อน ๆ สมาชิกในกลุ่มที่เรียนอยู่ในระดับปานกลางและอ่อนกว่า ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการทำกิจกรรม รู้สึกสนุกและต้องการแสดงออก เพื่อร่วมการแข่งขัน ซึ่งโดยปกตินักเรียนที่อ่อนจะไม่ค่อยตอบโต้ หรือไม่กล้าที่จะแสดงออก แต่กิจกรรมจะส่งเสริมความเข้าใจและช่วยกระตุ้นนักเรียนทั้งเก่งและไม่เก่งให้เกิดความตื่นตัว และให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น การนำบัตรคำเข้ามาประกอบการเรียนการสอนจึงเป็นสื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจและจดจำไวยากรณ์ได้แม่นยำมากขึ้น และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทอร์นบอรี่ (Thronberry 2546, หน้า 189-192) กล่าวว่า การใช้บัตรคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่ากลวิธี การใช้สำคัญเพราะผู้เรียนบางคนพบว่าการสร้าง “จินตนาการ” นั้นยากแต่ผู้เรียนทุกคนสามารถถูกฝึกให้เตรียมและใช้ภาพชุดบัตรคำศัพท์ได้

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่ามึนักเรียนจำนวน 3 คน ซึ่งมีช่วงคะแนน 15-19 คะแนน ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยสาเหตุอาจเนื่องมาจากปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ดังต่อไปนี้

อุปสรรคด้านพฤติกรรม คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่อ่อนหรือปานกลางเมื่อทำกิจกรรมกลุ่มที่มีจำนวนคนเยอะ ก็จะถือโอกาสในการไม่สนใจ ไม่กระตือรือร้น เมินเฉยต่อกิจกรรมที่เพื่อน ๆ คนอื่นกำลังทำ ทำให้พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้ทบทวนไวยากรณ์ที่เรียนไปจากการทำกิจกรรม นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนอาจจะมีสมาธิสั้น เมื่อมีสิ่งรบกวนเล็กน้อยก็อาจจะทำให้สมาธิหลุดจากเนื้อหาหรือกิจกรรมที่กำลังเรียน หรือบางคนเพื่อนอาจจะชวนคุยทำให้ไม่ได้ฟังสิ่งที่ครูกำลังสอนหรือไม่ได้ตั้งใจทำกิจกรรม ส่งผลให้ไม่เข้าใจและจดจำไวยากรณ์ไม่ได้ จึงทำให้ผลการสอบหลังเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำของนักเรียนทุกด้านอยู่ในระดับพึงพอใจมาก การประเมินด้านการสนโดยใช้บัตรคำ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดจากทั้ง 4 ด้าน ในด้านนี้หัวข้อที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด คือ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์ได้มากขึ้น การใช้บัตรคำจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมความจำในด้านการคิดวิเคราะห์ที่ต้องการแข่งกับเวลา เพราะกิจกรรมจะสร้างสมาธิให้มีใจจดจ่อ และตื่นตัวว่าใครจะเป็นผู้ชนะก่อน ได้ฝึกสร้างประโยค การสื่อสารที่ถูกต้องและความสามัคคี นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ฝึกการเขียนประโยค ซึ่งมีส่วนช่วยให้นักเรียนจำไวยากรณ์ได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับ โจนาทาน เซอฟาติ (Jonathan Serfaty:2562) ที่ได้ศึกษาการใช้บัตรคำศัพท์ดิจิทัลสำหรับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำร่องการศึกษาสำหรับนักเรียนในชนบทของกัมพูชาการเรียนโดยใช้บัตรคำประกอบการสอน พบว่า

นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำประกอบการสอนอยู่ในระดับมากและทุกกิจกรรมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เนื่องจากบัตรคำทำให้พวกเขาจดจำไวยากรณ์ได้อย่างดียิ่งขึ้น เป็นการเรียนรู้ไม่ได้มาจากการบังคับและนักเรียนก็รู้สึกสนุกไปด้วย

ด้านการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดลำดับที่สอง ได้แก่ ด้านสื่อที่ใช้ หัวข้อการประเมินที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ระดับความยากง่ายของเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ซึ่งตามหลักการแล้ว สื่อที่ใช้เนื้อหาจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง ยิ่งไปกว่านั้นเนื้อหาจะต้องถูกต้องตามหลักวิชาทันสมัย ยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้น ในงานวิจัยชิ้นนี้ เนื้อหาที่นำมาสอนและทำกิจกรรมเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 เนื้อหาที่น่าสนใจ ง่ายต่อการจดจำ นักเรียนที่ใช้บัตรคำมีความเข้าใจในเนื้อหาและมีคะแนนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ นิติกานต์ ศรีโมรา (2562) ได้ศึกษาศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และนักเรียนที่สอนด้วยเกมและบัตรคำศัพท์มีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ด้านการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยลำดับที่สาม คือ ด้านครูผู้สอน ส่วนหัวข้อการประเมินที่มีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ ผู้สอนมีการเตรียมสภาพห้องเรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้และทำกิจกรรม ซึ่งหลักในการเตรียมสภาพห้องเรียนคือ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในชั้นเรียนจะต้องจัดให้มีไว้อย่างเพียงพอ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วย โต๊ะ เก้าอี้ ทั้งของผู้เรียนและผู้สอน กระดานและอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม เนื่องจากจากครูผู้สอนมีการเตรียมห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะเรียนและทำกิจกรรม ครูสามารถดำเนินการสอนและดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ อภิสร สัตถา (2562) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

ด้านการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการประเมิน ส่วนหัวข้อการประเมินที่มีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ คือ การแจ้งผลช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งหลักการประเมิน ได้แก่ นิยามสิ่งที่ต้องการวัดให้ชัดเจน ใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ กำหนดเงื่อนไขของการวัดให้ชัดเจน หลักการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนประเมินได้ตรงและมีคุณภาพ และเนื่องจากหลังจากที่ผู้สอนแจ้งคะแนนสอบก่อนเรียนให้นักเรียน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและอ่อนหลายคน มีคะแนนสอบหลังเรียนสูงขึ้น และจากการสอบถามของครูผู้สอน นักเรียนหลายคนเมื่อทราบว่าคะแนนก่อนเรียนของตนเองน้อย ทำให้ตั้งใจเรียนบทเรียนที่ครูสอนมากขึ้น นอกจากนี้การใช้บัตรคำยังกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเข้าใจไวยากรณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พัชรสุดา ขาวม่วง (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะบัตรคำช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เกมสนุกสนานและได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการประเมินหลังเรียนเพื่อวัดความคงทนในการจำของนักเรียน
2. ควรนำบัตรคำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อวัดความแตกต่างของผลของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำในห้องเรียนกับการเรียนแบบออนไลน์

3. ควรรำแนวคิดของพหุปัญญามาใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บัตรคำ

เอกสารอ้างอิง

- ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ. (2558). *การสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ใหญ่ในประเทศซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษา*. จาก <http://www.ef.co.th/eoi/regions/asia/thailand/>.
- นิติกันต์ ศรีโมรา. (2562). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์. กรุงเทพมหานคร: วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 7(2), 102-109.
- พัตรสุตา ขาวผ่อง. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ. มหาลัทธิกิจบัณฑิต.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. (2557). *รายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557*. ม.ป.ท.
- อภัสรา สัตถา. (2562). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี*. ปทุมธานี. โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม
- Dolch. (2001). *Dolch Word*. สืบค้นจาก Dolchword: <http://www.dolchword.net>.
- Jonathan Serfaty. (2018). *Digital Flashcards for English Grammar: A Pilot Study in Rural Cambodia*. Department of English Studies and Modern Languages and Literatures University at de Barcelona. สืบค้นจาก http://diposit.ub.edu/dspace/bitstream/2445/172215/2/Jonathan_Serfaty_TFM.pdf
- Krashen, Stephen D. (1987). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. New Jersey: Prentice-Hall International.
- Musigrungsri, S. (2002). *An Investigation of English Grammar Teaching in Government Secondary Schools in Educational Region II*. (Master's thesis). Songkhla. Prince of Songkhla University, Hat Yai Campus.
- Rajkhwa, B., & Das, S. (2015). *Competency of teaching English in Indian context: A situational analysis*. United Kingdom: academy publication.
- Thornbury, S. (2003). *วิธีการสอนคำศัพท์*. England: Harlow Longman.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5
โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์
The Development of Learning Achievement on the Topic of Western
Influence in ASEAN Countries of Mattayomsukka 4/5, Rattanakosin Somphot
Bowonniwet Salaya School by Using Jigsaw Techniques

สิปางวัฒน์ ทุมเกษม¹ และ สุรมित्र ศรีเสนพิลา²
Sipangwat Thumkasem¹ and Suramitr SriSenpila²

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 (S.D.=1.41) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.90 (S.D.=1.00)

คำสำคัญ: อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิคจิ๊กซอว์

¹ นักศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail: s59131108025@ssru.ac.th

² ครูพี่เลี้ยง โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ E-mail: suramit_sri@rsbs.ac.th

¹ Bachelor of Education Program in Social Studies at Suen Sunanda Rajabhat University, E-mail: s59131108025@ssru.ac.th

² Mentor teacher of Rattanakosin somphot bowonniwet salaya School, E-mail: suramit_sri@rsbs.ac.th

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the students' learning achievement on the topic of Western influence in ASEAN countries by using Jigsaw Techniques. The target group was 10 students in grade 4/ 5 at Rattanakosin Somphot Bowonniwet Salaya School which was selected by purposive selection. The research instruments were lesson plans and learning achievement tests. The data were analyzed by percentage, mean, and standard deviation. The research results found that after using Jigsaw Techniques, the students' learning achievement average scores on the topic of Western influence in ASEAN countries was ($\bar{x} = 14.00$, S.D. = 1.41) which was higher than before using Jigsaw Techniques ($\bar{x} = 7.90$, S.D. = 1.00).

Keywords: western influence in ASEAN countries, learning achievement, jigsaw techniques

บทนำ

การศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของเด็กไทย เป็นการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นให้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ทักษะการเรียนรู้มาใช้ประโยชน์ และมีเป้าหมายที่จะพัฒนาความฉลาดทางปัญญาและความสามารถของผู้เรียนควบคู่กันไป ไม่เน้นแค่การพัฒนาความรู้เชิงวิชาการและความรู้ทักษะเชิงวิชาชีพ เพื่อการแข่งขันที่เน้นการวัดเฉพาะเรื่องเท่านั้น เพราะการผลิตเด็กที่เก่งแต่เห็นแก่ตัว ย่อมจะสร้างภัยให้กับสังคมต่อไป ส่วนผู้ที่มีความรู้ควบคู่กับคุณธรรมนั้น จะสร้างประโยชน์และช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญเติบโตต่อไปได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559: 67-68) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 7) ซึ่งในสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไร ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยเวลา ตามเหตุปัจจัยต่างๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทน และมีความรู้คู่คุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก ครูจึงต้องพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการเป็นพลเมืองของประเทศผ่านกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 3) โดยใช้ลักษณะการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของกลุ่ม

สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีการจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการ และมีการกำหนดสาระเกี่ยวกับอาเซียนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554: 13) ซึ่งหลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดให้วิชาอาเซียนศึกษา 2 เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ของกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้ว่า วิเคราะห์การขยายอิทธิพลของชาติตะวันตกที่เข้ามาในประเทศอาเซียน (โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ พุทธศักราช 2561) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับอาเซียน เป็นการเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในการขยายอิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศอาเซียน ทำให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ ตระหนักถึงคุณค่าและมีความเป็นพลเมืองของอาเซียน

โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 (สุพรรณบุรี นครปฐม) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาอาเซียนศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใน ปีการศึกษา 2562 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศอาเซียนอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยสังเกตจากการทำแบบทดสอบทั้งปรนัยและอัตนัย การตอบคำถามในชั้นเรียน นักเรียนไม่สามารถอธิบายการเข้ามาของชาติตะวันตกในช่วงที่มีการล่าอาณานิคมได้ รวมทั้งวิชาอาเซียนยังเป็นรายวิชาที่นักเรียนไม่ให้ความสำคัญ เพราะมีเนื้อหาค่อนข้างมากและยังคิดว่าวิชาอาเซียนไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อาจมีสาเหตุมาจากเนื้อหาที่จำเป็นต้องใช้ความจำ ความเข้าใจ นักเรียนมีความแตกต่างกันในการเรียนรู้ บางคนเรียนรู้ได้เร็ว บางคนเรียนรู้ได้ช้า ครูผู้สอนจึงต้องสอนแบบค่อยเป็นค่อยไป ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่มีรูปแบบในการบรรยายทำให้นักเรียนไม่แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเกิดความเบื่อหน่าย การจัดการเรียนการสอนขาดนวัตกรรมที่ส่งเสริมทักษะในเรื่องดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ (ครูสุรมิตร ศรีเสนพิลา, สัมภาษณ์ 15 กันยายน 2563)

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่า การเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ เป็นนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ ซึ่งฉันท ชาติทอง (2551: 185) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ไว้ดังนี้เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและสมาชิกในทีม ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันเรียนรู้ร่วมกันได้ ฝึกการเรียนรู้ทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียน โดยมีการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสัน กล่าวว่าหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 5 ประการ ประกอบไปด้วย 1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากันโดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน และจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จ 2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากันมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูลและการเรียนรู้ต่างๆ 3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคมโดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน 4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน 5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้ ผู้เรียนมีโอกาสดูแลเรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้น ยังสามารถพัฒนากระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก (ทิศนา ขวมนมณี, 2559: 256) และจากผลการวิจัยได้สนับสนุนว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น อาทิ งานวิจัยของณัฏฐ์วัฒน์ อนันตะสุข (2558: 52) พบว่าผลการวิจัยการจัดการเรียนรู้ร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ วิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด มีผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ หลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และงานวิจัยของอัญชลี ล้อทองศักดิ์ และวิชาญ เลิศลพ (2558: 67) พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนการสอนรูปแบบจิ๊กซอว์สูงกว่าวิธีการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 2) เจตคติของนักเรียนต่อวิชาประวัติศาสตร์โดยใช้วิธีการเรียนการสอนรูปแบบจิ๊กซอว์สูงกว่าวิธีการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์นี้จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้หรือไม่อย่างไร และจะนำผลวิจัยนี้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการดำเนินงานวิจัยตามรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาเซียน ไม่ผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ประเภท ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 จำนวน 2 แผน เวลา 4 คาบ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศอาเซียน เป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ จำนวน 6 ชั่วโมง

1.1 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์

1.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษารายละเอียดเนื้อหาจากหนังสือเรียน สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาอาเซียนศึกษา เรื่องอิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 จัดลำดับเนื้อหา และส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน

1.4 นำแผนการจัดการเรียนการสอน ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 คน โดยใช้แบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีความเหมาะสมอยู่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.14)

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรวจสอบแล้วมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ

2.1 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชาอาเซียนศึกษา 2 เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน จำนวน 1 ฉบับ โดยใช้วัดก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นฉบับเดียวกัน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตรวจสอบแล้วมาแก้ไข ปรับปรุงตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียน จำนวน 20 ข้อ
- 3.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนเทคนิคจิ๊กซอว์กับนักเรียน ทั้งหมด 2 สัปดาห์ 4 ชั่วโมง
- 3.3 เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ หลังเรียน (Post-test) โดยแบบทดสอบหลังเรียนเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน
- 3.4 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยายหาค่าผลสัมฤทธิ์ เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศไทย อาเซียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การศึกษครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์

นักเรียน	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)
คนที่ 1	8	12
คนที่ 2	8	15
คนที่ 3	7	13
คนที่ 4	6	12
คนที่ 5	8	14
คนที่ 6	9	15
คนที่ 7	9	15
คนที่ 8	7	13
คนที่ 9	8	15
คนที่ 10	9	16
$\bar{X}$	7.90	14.00
S.D.	1.00	1.41

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 (S.D.=1.41) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.90 (S.D.=1.00) และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนคนที่ 10 มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 16 คะแนน และนักเรียนคนที่ 1 และคนที่ 4 มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 12 คะแนน แต่นักเรียนทั้งหมดมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์

สรุปผลและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยขอสรุปผลและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.90 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน 14.00 จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่เนื่องจากนักเรียนยังขาดความรู้พื้นฐานเบื้องต้นและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระดับชั้นเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียนไม่ผ่านเกณฑ์ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และอาจเพราะการเรียนการสอนขาดเทคนิคการสอนที่ช่วยให้เข้าใจได้ง่าย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41 ซึ่งจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ เรื่อง อิทธิพลของชาติตะวันตกในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้เพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีในกลุ่มเกิดความสนุกสนานและอยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมกลุ่มนี้นักเรียนจะมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาด้วยตนเองมากกว่าการเรียนที่ให้ครูเป็นผู้ให้ความรู้เพียงฝ่ายเดียว สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ตลอดจนเพื่อจะเรียนรู้และรับผิดชอบต่องานของผู้อื่นเสมือนงานของตนโดยมุ่งเน้นผลประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่ม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning) ที่ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะส่งเสริมให้เข้าใจประโยชน์จากเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้สมาชิกทุกคนในทีมรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้นแต่จะต้องช่วยเหลือสมาชิกในทีมด้วย สลาวิน (Slavin, 1990 อ้างถึงใน ลักขณา สรวิวัฒน์, 2557: 194) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนัญญา ยอรัมย์ (2557: 144-145) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธี โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ทองคำ (2559: 51) ได้ทำการศึกษาการจัดกิจกรรมการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ กับการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องเวลากับประวัติศาสตร์ พบว่าคะแนนผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และงานวิจัยอักษฎา ยุทธ (2559: 112-113) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถคิดวิเคราะห์ เรื่องการหาข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ ประกอบผังความคิด พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (2) ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ ประกอบผังความคิดมีค่าเท่ากับ 0.7474 คิดเป็นร้อยละ 74.74

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ มีขั้นตอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน ทำให้ต้องใช้ในการสอนมากกว่าปกติ ผู้สอนจึงต้องเตรียมความพร้อม และวางแผนการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความรอบคอบก่อนที่จะทำการสอน
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องจัดให้เหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีศักยภาพการเรียนรู้ที่ต่างกัน ผู้สอนจึงต้องศึกษาความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรให้มีการปรับเปลี่ยนหน้าที่กันภายในกลุ่ม ในแต่ละชั่วโมง เพื่อให้ผู้เรียนทุกคน ได้ทำหน้าที่ที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ ไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น อาทิเช่น โปรแกรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Books) แอปพลิเคชัน Picker เป็นต้น เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ควรทำการศึกษาการเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ ไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ หรือของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กับผู้เรียนในระดับอื่น เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านกระบวนการคิดการทำงานกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ฉันท ชาติทอง. (2551). การออกแบบการสอนและบูรณาการ. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ชนัญญา ยอรัมย์. (2558). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธี โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. บุรีรัมย์. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ณัฏฐวัฒน์ อนันตะสุข. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). นครสวรรค์. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทิตนา แคมณี. (2559). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา. (2561). หลักสูตรสถานศึกษา สาระเพิ่มเติมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์. นครปฐม. ม.ป.พ.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุพัตรา ทองคำ. (2559). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เวลากับประวัติศาสตร์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์กับการเรียนรู้แบบปกติ. (วิจัยในชั้นเรียน). กรุงเทพฯ. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). สภาวะการศึกษาไทย ปี 2557/ 2558 จะปฏิรูปการศึกษาไทยให้ทันโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

อัญชลี ล้อทองศักดิ์ และวิชาญ เลิศลพ. (2558). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง ประวัติศาสตร์ สมัยสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนรูปแบบจิกซอว์และวิธีการสอนรูปแบบปกติ. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

อัษฎายุธ พุทธิ.(2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ เรื่อง การหาข้อเท็จจริง ทางประวัติศาสตร์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ ประกอบ ผังความคิด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักการนับเบื้องต้นโดยใช้ชุดกิจกรรม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม
The Study of Learning Achievement on the Topic of Fundamental Principles
of Counting of Mathayomsuksa 4 Students
at RajavinitMathayom School through Learning Activity Packages

กฤษ พรตด้วง¹ และ ช่อเอื้อง อุทิศสาร²
Krich Protduang¹ and Chouang Utitasarn²

Received: May 17, 2021; Revised: June 18, 2021; Accepted: June 25, 2021

บทคัดย่อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมกับเกณฑ์ร้อยละ 60 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรม 2) ชุดกิจกรรมเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้นโดยใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, หลักการนับเบื้องต้น, ชุดกิจกรรม

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail : krich9875@gmail.com

²อาจารย์สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา E-mail : chouang.ut@ssru.ac.th

¹A student of the Faculty of Education, Majoring in Mathematics, E-mail : krich9875@gmail.com

²A lecturer of Mathematics, The Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University,
E-mail : chouang.ut@ssru.ac.th

ABSTRACT

This research aimed to compare the learning achievement of Mathayomsuksa 4/4 students after being taught in the lesson on Fundamental Principles of Counting through learning activity packages with the attainment target of 60 percent. The purposive sampling method was employed in the research and the participants were forty-two Mathayomsuksa 4/4 students studying in the 2nd semester of the academic year 2020 at RajavinitMathayom School. The research instruments were 1) lesson plans on the topic of Fundamental Principles of Counting, 2) learning activity packages on the topic of Fundamental Principles of Counting, and 3) learning achievement test. The statistics used in the research were percentage, mean and standard deviation. The research results revealed that the learning achievement of Mathayomsuksa 4 students after being taught in the lesson on Fundamental Principles of Counting through learning activity packages was higher than the attainment target of 60 percent.

Keywords: Learning Achievement, Fundamental Principles of Counting, Learning Activity Packages

บทนำ

ปัจจุบันนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนมากยังคงประสบปัญหาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เนื่องจากนักเรียนระดับชั้นดังกล่าวทั่วประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 – 2562 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ในปีการศึกษา 2560 – 2562 พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนระดับประเทศเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 24.53, 30.72 และ 25.41 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562) ซึ่งพบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ที่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 และจากการที่ได้พิจารณาคะแนน O-NET ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนที่เข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในสาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล และความน่าจะเป็น ในปีการศึกษา 2560 – 2562 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 – 2562 มีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละอยู่ที่ 27.71, 37.94 และ 26.71 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 จากการที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และได้มีการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับกฎการบวก และกฎการคูณจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถนำกฎการบวก และกฎการคูณมาแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับหลักการนับเบื้องต้นได้ รวมไปถึงนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์และวิชาคณิตศาสตร์ไม่มีสิ่งกระตุ้นความสนใจในการเรียน เนื่องจากวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยากต่อการเข้าใจ ทำให้นักเรียนไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองเป็นของตนเองในเรื่อง หลักการนับเบื้องต้นได้

จากปัญหาในการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ดังกล่าวนี้ ครูจะต้องพยายามพัฒนา สื่อการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีคุณภาพ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นั่นคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปของชุดกิจกรรมซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการศึกษาความรู้ด้วยตนเอง สามารถสรุปความรู้อย่างเป็นระบบ รู้จักคิดและแก้ปัญหา มีวินัยในตนเอง รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2553) โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อที่ครูใช้ประกอบการสอน ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยนักเรียนจะต้องศึกษา และใช้สื่อต่าง ๆ ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน ซึ่งครูจะคอยแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน จนกระทั่งนักเรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบไปด้วยสื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2553) ชุดกิจกรรมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน และเป็นตัวถ่ายทอดเนื้อหาที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เป็นนามธรรมยากต่อการทำความเข้าใจ ครูจึงต้องหาวิธีจัดการเรียนการสอน ที่ทำให้นักเรียนทุกคนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการนำสื่อการสอนเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความสนใจในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ได้อย่างสัมฤทธิ์ผลโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเจริญงอกงามทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม อันจะช่วยเพิ่มความสนใจ และความกระตือรือร้น ในการเรียนของนักเรียนให้มากขึ้น

ดังนั้น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นสื่อที่ครูใช้ในการประกอบการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเข้าใจ และรวดเร็วขึ้น สามารถจดจำได้นาน ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมที่เข้าใจยาก ก็สามารถทำให้เป็นรูปธรรมที่เข้าใจง่าย ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่บรรลุผลซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยของ อติศร ลิประเสริฐ และ พงศ์ศรีภูมิ เพื่องฟู (2559) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้โปรแกรมเรขาคณิตพลวัต ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ความสัมพันธ์ ของนักเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.67 คิดเป็นร้อยละ 33.33 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

15.98 คิดเป็นร้อยละ 79.89 โดยพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษางานวิจัยของ กชกร พัฒเสมอ (2558) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณหารระคน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น มาใช้ในพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมกับเกณฑ์ร้อยละ 60

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 แผน แผนละ 50 นาที ประกอบด้วย

- แผนภาพต้นไม้ จำนวน 1 คาบ
- หลักการคูณ จำนวน 6 คาบ
- หลักการบวก จำนวน 2 คาบ
- ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 1 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับโครงสร้าง เนื้อหา คำอธิบายรายวิชา เวลาเรียน การวัดและประเมินผล และวิเคราะห์เนื้อหา เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

2.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม

2.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 แผน

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งกำหนดระดับการให้คะแนน ดังนี้(โชติกา ภาชีผล, 2559, น. 132)

5	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมน้อยที่สุด

นำคะแนนที่ได้จากการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	คุณภาพความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยพิจารณาระดับคุณภาพของแผนการสอนตั้งแต่ 3.41 ขึ้นไป

ผลการประเมินระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.87 แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.2 ชุดกิจกรรมเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ชุดกิจกรรม ประกอบด้วยชุดที่ 1 แผนภาพต้นไม้, ชุดที่ 2 หลักการคูณ และชุดที่ 3 หลักการบวก ซึ่งแต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วย ชื่อชุดกิจกรรม, คำชี้แจง, จุดประสงค์การเรียนรู้, เวลาที่ใช้, บัตรเนื้อหา, บัตรกิจกรรม, บัตรใบงาน และบัตรเฉลย โดยใช้เวลาสอนทั้งหมด 9 คาบ คาบละ 50 นาที

ชุดกิจกรรมเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.2.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และศึกษาเอกสาร หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรม

2.2.2 วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนให้ได้ประเด็นสำคัญ ๆ จากการสอบถามปัญหาจากครูผู้สอนรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อนำไปวางแผน และออกแบบชุดกิจกรรม โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2.3 ออกแบบชุดกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และในการจัดการเรียนการสอนจะยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ทั้งหมด 9 คาบ คาบละ 50 นาที

2.2.4 นำชุดกิจกรรมเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.5 นำชุดกิจกรรมเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00.

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เรื่อง หลักการนับเบื้องต้นมีค่าเท่ากับ 1 แสดงว่ามีความเหมาะสมกับเนื้อหาอยู่ในระดับดีเยี่ยม

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น แบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ และแบบแสดงวิธีทำ จำนวน 2 ข้อ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้าง และหาคุณภาพ ดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักสูตร สารการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น

2.3.2 วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสารการเรียนรู้ เพื่อเป็นกรอบในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น

2.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้นให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด สารการเรียนรู้ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยสร้างแบบทดสอบซึ่งเป็นแบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูกได้	1	คะแนน
ตอบผิดได้	0	คะแนน
ตอบไม่ได้	0	คะแนน
ตอบมากกว่า 1 คำตอบได้	0	คะแนน

และแบบทดสอบแบบแสดงวิธีทำ จำนวน 2 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

แสดงวิธีทำได้ถูกต้องสมบูรณ์ ชัดเจน และมีการสรุปคำตอบที่ถูกต้อง	5	คะแนน
แสดงวิธีทำได้ถูกต้องสมบูรณ์ ชัดเจน แต่ไม่มีการสรุปคำตอบที่ถูกต้อง	4	คะแนน
แสดงวิธีทำแต่ยังไม่สมบูรณ์ แต่มีการสรุปคำตอบที่ถูกต้อง	3	คะแนน
แสดงวิธีทำแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่มีการสรุปคำตอบที่ถูกต้อง	2	คะแนน
แสดงวิธีทำไม่สมบูรณ์ แต่ยังอยู่ในแนวทาง ไม่มีการสรุปคำตอบ	1	คะแนน
ไม่มีการแสดงวิธีทำ	0	คะแนน

2.3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวชี้วัด สารการเรียนรู้ ตลอดจนความถูกต้องของภาษา และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข

2.3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้นที่ปรับปรุงตามคำแนะนำแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขอข้อสอบรายข้อ โดยใช้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560, น. 206) มีดังนี้

+1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์
0	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
-1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้นที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาคัดเลือก โดยข้อสอบที่ใช้ได้ต้องมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

2.3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้นที่ผ่านการตรวจพิจารณาแล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2563 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น มาแล้ว

2.3.8 คัดเลือกข้อสอบรายข้อจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และจากแบบทดสอบแบบแสดงวิธีทำ จำนวน 2 ข้อ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

2.3.9 นำแบบทดสอบที่ผ่านการคัดเลือกมาคำนวณ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) สำหรับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คำนวณจากสูตร KR - 20 โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 และสำหรับแบบทดสอบแบบแสดงวิธีทำ จำนวน 2 ข้อ คำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา – ครอนบาค โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

2.3.10 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น เพื่อให้นักเรียนเข้าใจแนวทางการจัดการเรียนรู้ และปฏิบัติได้ถูกต้อง

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรม ใช้เวลาสอน 9 คาบ

3.3 เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบ แล้วบันทึกผลคะแนนของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับจากการทดสอบ ซึ่งถือเป็นคะแนนหลังเรียน (Post-test) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 นำค่าไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60

กลุ่มเป้าหมาย	n	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	42	30	69.83	20.95	3.84

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.95 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.84 โดยที่คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 69.83 จึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

สรุปผลและอภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น โดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เหมาะสำหรับการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชกร พัฒเสมอ (2558) ที่พบว่า ชุดกิจกรรมจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสร้าง เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และออกแบบชุดกิจกรรมให้มีความเหมาะสม โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ประภาสรี ปราโมทย์ (2561) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน สามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

สำหรับนักเรียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 แต่พบว่า นักเรียนทั้ง 9 คนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 ซึ่งจากการสอบถาม และตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนคนที่ 1, 2, 3, 5 และ 7 ไม่สามารถทำข้อสอบในส่วนของ เรื่อง หลักการบวกได้ เนื่องจาก นักเรียนไม่เข้าใจ เพราะว่า ในชุดกิจกรรมมีตัวอย่างน้อยเกินไป (จำนวน 2 คาบ) และมีบัตรใบงานน้อยเกินไปจึงไม่ได้ฝึกทำโจทย์ ทำให้ไม่สามารถทำข้อสอบได้ และ นักเรียนคนที่ 4, 6, 8 และ 9 ไม่สามารถทำข้อสอบในส่วนของ เรื่อง หลักการบวกได้ เนื่องจาก นักเรียนสับสนโจทย์ของแบบทดสอบระหว่าง เรื่อง หลักการบวก กับ เรื่อง วิธีเรียงสับเปลี่ยนเชิงเส้น นักเรียนทั้ง 4 คน ได้เรียนพิเศษล่วงหน้าทำให้นักเรียนมีความรู้ที่คลาดเคลื่อน จึงทำข้อสอบเรื่อง หลักการบวกไม่ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมของผู้วิจัยมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่อง หลักการบวก น้อยเกินไปทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในเรื่อง หลักการบวก จึงทำให้ผู้เรียนทั้ง 9 คนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้วิจัยควรประเมินเวลาในการจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมไปถึงควรมีเวลาเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนทุกคนสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรม และสามารถขอคำแนะนำได้อย่างทั่วถึง

2. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติแบบกลุ่ม หรือสามารถลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

3. ในการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ในส่วนของ เรื่อง หลักการบวก ควรเพิ่มเนื้อหา และขยายระยะเวลาในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับ เรื่อง หลักการบวก เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ในการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง หลักการนับเบื้องต้น ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการสอนในรูปแบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมร่วมกับวิธีการสอนอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กชกร พัฒเสมอ. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกลบ คูณหารระคนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จันทบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- โชติกา ภาษีผล. (2559). *การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ Learning Measurement and Evaluation*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาสิริ ปราโมทย์. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือควบคู่กับเกมเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษา. (2562). *รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561*. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2563, จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th>.
- สุนันท์ สินธพานนท์. (2551). *นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เทคนิคพรินต์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อดิสร ลิประเสริฐ และพงษ์ศรีศรีมี เฟื่องฟู. (2559). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้โปรแกรมเรขาคณิตพลวัต*. *วารสารวิจัยทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 11(1), 188-197.

วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา

นโยบายของการจัดพิมพ์วารสาร

วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา จัดทำโดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเป็นสื่อในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ความรู้และวิทยาการทางการศึกษา วารสารเปิดรับบทความจาก ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยแบบเต็มรูปแบบ (Full Paper) รวมถึงบทความวิชาการ (Review Articles) บทความที่เสนอเขียนเป็นภาษาไทย วารสารจัดพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ ออกเผยแพร่ในเดือนมกราคม และ กรกฎาคม ผู้สนใจสามารถส่งต้นฉบับได้โดยตรงที่บรรณาธิการวารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา โดย บทความดังกล่าวจะต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการแก้ไข ต้นฉบับและการพิจารณาตีพิมพ์ตามลำดับก่อนหลัง

การเตรียมต้นฉบับบทความ

ชื่อเรื่อง	ควรสั้นกะทัดรัดได้ใจความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อเรื่อง (ชื่อเรื่องต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
ชื่อผู้เขียน บทคัดย่อ	พิมพ์ชื่อโดยไม่ใช้คำย่อ มีสังกัดหรือสถานที่ทำงาน และ E-mail เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิธีการ ดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยหรือข้อเสนอแนะ (อย่างย่อ) และต้องมีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (ความยาวไม่เกิน 300 คำ)
คำสำคัญ (Keyword)	ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ ใช้ตัวอักษรภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
บทนำ	เขียนอธิบายถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย เป็นการเขียนสาระที่ แสดงให้เห็นว่าเรื่องที่ท้าววิจัยมีภูมิหลังหรือที่มาของปัญหาอย่างไร ซึ่งอาจอ้างอิง แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผ่านมาประกอบ และนำเข้าสู่ประเด็นปัญหาที่ ต้องการจะศึกษาวิจัย พร้อมทั้งชี้ให้เห็นว่าประเด็นปัญหาที่ต้องการจะค้นคว้าหา คำตอบนั้นมีความสำคัญอย่างไร ทำไมจึงต้องทำวิจัย ถ้าไม่ทำจะเกิดผลเสียอย่างไร
วัตถุประสงค์	เขียนจุดมุ่งหมายที่นักวิจัยต้องการค้นคว้าหาคำตอบตามปัญหาวิจัย ซึ่งเขียนอยู่ใน รูปของประโยคบอกเล่า โดยใช้ภาษาสื่อสารที่ชัดเจนตรงประเด็นถึงสิ่งที่นักวิจัย ต้องการจะทำ เช่น เพื่อศึกษา เพื่อสำรวจ เพื่อเปรียบเทียบ เพื่อวิเคราะห์ เพื่อ สังเคราะห์ เพื่อพัฒนา เพื่อประเมิน อาจเขียนแยกเป็นข้อ ๆ ตามลำดับความสำคัญ
สมมติฐาน (ถ้ามี)	เป็นการคาดคะเนคำตอบของปัญหาการวิจัยและสามารถทดสอบทางสถิติได้ ซึ่งได้ จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือจากการสำรวจเบื้องต้น
วิธีดำเนินการวิจัย	อธิบายขั้นตอนการวิจัย โดยกล่าวถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

ผลการวิจัย	อธิบายถึงสิ่งที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัย ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล และการแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งการรายงานผลการวิจัยนั้น ควรยึดวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยเป็นหลัก เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลการวิจัยได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างไรบ้างและสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้หรือไม่อย่างไร โดยเสนอหลักฐานข้อมูลอย่างเป็นระเบียบและเข้าใจง่าย เช่น ตาราง แผนภูมิ
สรุปผลและอภิปรายผล	เป็นการสรุปเนื้อหาในงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมา ไม่ควรซ้ำซ้อนกับผลการวิจัยแต่เป็นการสรุปประเด็น และสาระสำคัญของการวิจัย ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ และการอธิบายขยายความผลการวิจัยที่ได้ว่าสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัยหรือไม่อย่างไร การที่ได้ข้อค้นพบออกมาเป็นเช่นนั้นสนับสนุนหรือขัดแย้งกับแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งผลการวิจัยที่ผ่านมาของใครบ้าง และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
ข้อเสนอแนะ	เป็นการเขียนข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ประกอบด้วยข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ในทางปฏิบัติหรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป ซึ่งการเขียนข้อเสนอแนะดังกล่าวต้องเขียน ภายใต้อันที่ค้นพบจากการวิจัย
เอกสารอ้างอิง	ให้เขียนเอกสารอ้างอิง แบบ APA ตามรูปแบบที่กำหนด

การเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิง ให้ใช้รูปแบบของ American Psychological Association (APA)

การอ้างอิงในบทความ กรณีที่ผู้เขียนต้องการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเรื่องนี้ให้ใช้วิธีการอ้างอิงในส่วนเนื้อเรื่องแบบนาม-ปี (author-date in-text citation)

การอ้างอิงท้ายบทความ เป็นการรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนบทความได้ใช้อ้างอิงในการเขียนบทความ และจัดเรียงรายการตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ตัวอย่าง เช่น

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อหนังสือ*. (พิมพ์ครั้งที่). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อบทความหรือบท*. ใน *ชื่อบรรณาธิการ* (บ.ก.), *ชื่อหนังสือ* (ครั้งที่พิมพ์). (เลขหน้าบทความ). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อวิทยานิพนธ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต หรือ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). สถานที่พิมพ์: ชื่อสถาบัน.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่). *ชื่อวิทยานิพนธ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต หรือ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). สถานที่พิมพ์: ชื่อสถาบัน. สืบค้นจาก <http://www.xxxxxxxxx>

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อเรื่อง* (รายงานผลการวิจัย). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อบทความ*. *ชื่อวารสาร*, ปีที่พิมพ์ (ฉบับที่), เลขหน้า.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อบทความ*. สืบค้น วัน เดือน ปี, จาก <http://www.xxxxxxxxx>

การส่งต้นฉบับ

1. บทความมีความยาวไม่เกิน 10 หน้ากระดาษ A4 การตั้งค่าน้ำกระดาษขอบด้านบนและด้านล่าง 3 ซม. ขอบด้านขวาและด้านซ้าย 2.5 ซม. พิมพ์เป็น 2 คอลัมน์ กว้าง 7.5 ซม. ระยะห่าง 1 ซม. พิมพ์ด้วยตัวอักษร TH SarabunPSK ยกเว้นชื่อเรื่อง บทความย่อภาษาไทย บทความย่อภาษาอังกฤษ และคำสำคัญ ให้พิมพ์เป็นคอลัมน์เดียว โดยกำหนดขนาดตัวอักษรตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 pt

1.2 ชื่อผู้วิจัย ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 pt

1.2 หัวข้อหลัก ใช้รูปแบบอักษรขนาด 14 pt

1.3 เนื้อเรื่อง ใช้รูปแบบอักษรขนาด 14 pt

2. ภาพประกอบ ควรแนบไฟล์ภาพต้นฉบับพร้อมเขียนคำอธิบายภาพ และควรเขียนหมายเลขกำกับภาพ เพื่อความถูกต้องและง่ายต่อการจัดเรียงข้อมูล

3. ส่งต้นฉบับบทความที่ระบุชื่อผู้เขียน จำนวน 1 ชุด และส่งต้นฉบับที่ไม่ระบุชื่อผู้เขียน จำนวน 3 ชุด พร้อมทั้งแบบฟอร์มนำส่งบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา

ส่งมาที่ บรรณาธิการวารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก

แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

หรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ฝ่ายประสานงาน

ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

โทรศัพท์ 0-2160-1061-2 ต่อ 133 โทรสาร 0 2160 1057

เว็บไซต์วารสาร : <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/ssru-edu/index>

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ 1
ถนนอุททองนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0-2160-1061-2, โทรสาร 0-21601057

Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University
1U-Thong nok Road, Dusit, Bangkok 10300, Thailand
Tel. 0-2160-1061-2, Fax. 0-21601057

Website : <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/ssru-edu/index>

